Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1753 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 15 decembrie 1954

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

Congresul scriitorilor sovietici

IN MAI BINE de jumătate veac — de la întîia apariție și pînă azi — răscolitoarea poveste a lui Danco a dat ocol globului. Pretutindeni a găsit ecou în sufletul oamenilor simpli mesajul dătător de putere și îndrăzneală, tîlcul adînc al acestui minunat basm cules de Maxim Gorki, în stepă, de la bătrîna Izerghil. Inima arzîndă pe care legendarul erou și-a smuls-o din piept ridicînd-o peste mulțime pentru a lumina drumul semenilor săi rătăciți în bezna pădurii blestemate, inima lui Danco — făclie vie, strălucitoare — s-a mistuit pînă la ultima scînteiere din dragoste de oameni, din năzuința de a-i apropia de tărîmul libertății și fericirii.

Asemenea inimii lui Danco, oglindind cele mai intime gînduri și sentimente ale omului simplu, făuritor al vieții noi, asemenea inimii strălucitoare înălțate deasupra capului spre a fi văzută de toți și luminînd departe în viitor, destrămînd bezna neștiinței și minciunii, a nedreptății și silniciei și dînd ocol pămîntului în numele păcii, al creației și înțelegerii între oameni — așa ne apare literatura sovietică, literatura realismului socialist. Bătăile acestei imense inimi dau parcă un nou impuls circulației vitale a sîngelui, mișcării febrile a gîndirii noastre, năzuințelor fiecăruia din noi spre fericire, spre comunism. In vîlvătăile ei ard gîndirea artistică profundă și pătrunzătoare a marelui Gorki, patosul cetățenesc impetuos, nedomolit al poetului-tribun Maiakovski, suflul larg, epic, autenticitatea fierbinte a paginilor lui Șolohov, clocotul revoluționar al destinului eroic trăit și fixat pentru totdeauna în literatură de Nicolai Ostrovski, sensibilitatea și căldura vibrantă a poeziilor lui Surkov, Isacovski, Tihonov, Scipaciov, Tvardovski, proza tumultuoasă, plină de miez, a lui Alexei Tolstoi, Fadeev, Ehrenburg, Gorbatov, Gladkov, Galina Nicolaeva, Ajaev, Polevoi, Vera Ketlinskaia, tensiunea dramatică a pieselor lui Treniov, Korneiciuk, Simonov, Lavreniev, fiecare aducînd nuanța sa distinctă, strălucirea specifică în marea lumină a literaturii realismului socialist. Inima arzîndă, mereu tînără și luminoasă, a marii literaturi sovietice străjuiește simbolic istoricul Congres al scriitorilor sovietici care își deschide azi lucrările la Moscova. Acest mare sfat al celor mai pricepuți și iubiți ingineri ai sufletului omenesc va face bilanțul uriașelor izbînzi cucerite în cei 20 de ani care au trecut de la primul Congres, trasînd totodată perspectivele continuei dezvoltări și înfloriri a literaturii multinaționale sovietice.

Dincolo de textul lapidar și sobru al informației apărute și în presa noastră despre ședința prezidiului conducerii Uniunii Scriitorilor Sovietici care a examinat tezele rapoartelor și corapoartelor ce vor fi prezentate la congres, se întrevede amploarea extraordinară a discuțiilor libere, creatoare, ce se vor purta. Știrea anunță doar titlurile și autorii rapoartelor: A. Surkov — „Despre situația și sarcinile literaturii sovietice", N. Tihonov — „Despre literatura progresistă contemporană a lumii" și corapoartele: C. Simonov — „Despre proza sovietică", S. Vurgun — „Despre poezia sovietică", A. Korneiciuk — „Despre dramaturgia sovietică", S. Gherasimov — „Despre dramaturgia cinematografică sovietică", B. Polevoi — „Despre literatura sovietică pentru copii și tineret" și B. Riurikov — „Despre problemele principale ale criticii literare sovietice". Dar ea ne vorbește despre multilateralitatea problemelor ce vor fi dezbătute, despre orizontul cuprinzător pe care-l îmbrățișează creația literară cea mai înaintată a zilelor noastre.

Vor reînvia în discuțiile participanților la Congres, ca și în memoria noastră, a iubitorilor literaturii sovietice, paginile de un înalt nivel ideologic și artistic care ne-au înălțat sufletul, ne-au încîntat și ne-au dat aripi în viață, ale celor mai bune dintre cărțile sovietice, chipurile neuitate ale celor mai scumpi dintre eroii acestor opere: Pavel Korceaghin, Levinson din „Infrîngere" de Fadeev, Davîdov (pe care așteptăm acum să-l reîntîlnim în cel de al doilea volum din „Pămînt desțelenit" de Șolohov) Vasili Tiorkin din poemul lui A. Tvardovski, Alexei Meresiev din „Povestea unui om adevărat" de Polevoi și atîția alții. Pilda lor este pentru scriitorii sovietici, ca și pentru slujitorii scrisului din țara noastră un imbold esențial în crearea unor noi imagini profunde și veridice ale eroului pozitiv, ale omului înaintat al zilelor noastre.

Fiecare dintre tinerii constructori ai socialismului din Republica Populară Romînă, care sorb cu nesaț învățăminte și îndemnuri din literatura sovietică se simte — într-un sens — participant la Congresul scriitorilor sovietici. Ii dau mandat dragostea fierbinte și înalta prețuire pentru eroii cărților sovietice, aflate azi la îndemîna maselor în tiraje de milioane, setea de a-și îmbogăți mereu cultura, cu nestematele proaspete, atît de apropiate inimii lor, ale realismului socialist. Și în această calitate ei au urmărit cu interes larga luptă de opinii, liberă, bogată în idei, care s-a purtat în întîmpinarea Congresului, articolele prețioase traduse și la noi cu privire la problema eroului pozitiv, sau cu privire la problemele poeziei, veștile care informau despre serile de creație și întîlnirile scriitorilor sovietici cu cititorii lor, despre adunările și congresele republicane ale scriitorilor care au premers actualul Congres. In toate acestea, ei au văzut tabloul grăitor al avîntului neîntrerupt pe care-l cunoaște în general cultura în Patria Socialismului.

Eveniment memorabil care vădește odată mai mult viața pașnică, creatoare, ce se desfășoară în marea Uniune Sovietică, Congresul scriitorilor sovietici va oferi nenumărate învățăminte și tinerilor noștri scriitori care învață cu sîrguință la școala realismului socialist. Lucrările și documentele Congresului vor constitui un vast material de studiu ajutîndu-i pe tinerii scriitori din patria noastră să desprindă prețioase învățături din experiența trainică a celor mai de seamă personalități ale literaturii sovietice și să tragă totodată concluzii practice pentru propria lor activitate creatoare, pentru viitoarele lor lucrări literare. Aceasta, îndeosebi în ce privește intensa participare la viața și munca poporului nostru, în ce privește studierea atentă și minuțioasă — de pe pozițiile cele mai înaintate și înarmați cu ideologia marxist-leninistă — a realității noastre în necontenită prefacere și dezvoltare, în ce privește descoperirea plină de grijă și promovarea curajoasă a elementelor noului care înfruntă și biruie în cele din urmă în focul tot mai ascuțit al luptei de clasă, ceea ce e vechi și pietrificat, în ce privește formarea propriei personalități artistice pe calea unei munci temeinice, stăruitoare și nu prin cine știe ce năstrușnice manifestări de „originalitate" ruptă de viață, în ce privește ținuta morală, etica scriitoricească.

Și mai presus de toate, se vor pătrunde din nou de tezaurul ideologic al literaturii sovietice, de necesitatea ca propriile lor creații să militeze pentru triumful celor mai luminoase idei ale timpurilor noastre, ideile comunismului.

Măreţul exemplu al literaturii sovietice, situată pe cele mai înaintate poziții din lume, va însufleți și mai mult cu prilejul Congresului inimile iubitorilor de adevăr și frumos, inimile luptătorilor pentru pacea și fericirea întregii omeniri.

Declarația tovarășului Chivu Stoica,

prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. R., conducătorul delegației guvernamentale a R.P.R. la Conferința de la Moscova, rostită la posturile noastre de radio

Marți seara, la posturile noastre de radio, tovarășul Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne la Conferința de la Moscova, a făcut următoarea declarație:

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care s-a ținut la Moscova între 29 noiembrie și 2 decembrie 1954, constituie un eveniment istoric în viața Europei. Hotărîrile ei, concretizate în Declarația celor 8 state participante, aduc o contribuție esențială la cauza păcii și securității în Europa și în lume.

Delegația guvernului Republicii Populare Romîne a participat la lucrările Conferinței și a semnat Declarația, deoarece ea corespunde năzuințelor și voinței de pace a poporului romîn, ca și a altor popoare, punîndu-și ca scop să asigure pacea și securitatea necesare înfăptuirii operei de construcție pașnică, de dezvoltare a economiei și culturii, de ridicare continuă a nivelului de trai al populației.

După cum se știe, din inițiativa cercurilor agresive, din S.U.A., Anglia, Franța au fost semnate recent la Paris o serie de acorduri, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocul nord-atlantic și în alte grupări tot atît de agresive. Acum, se depun mari stăruințe pentru a se grăbi ratificarea acestor acorduri, a se grăbi adică reînvierea militarismului german — dușmanul vechi și neîmpăcat al securității popoarelor europene.

Astfel în Europa s-a creat o situație nouă deosebit de primejdioasă pentru cauza păcii. In fața ei popoarele și statele iubitoare de pace nu pot rămîne indiferente, pasive. In numele asigurării propriei lor securități și a păcii generale ele au datoria să ia măsurile corespunzătoare situației create. Tocmai acest imperativ a determinat ținerea Conferinței de la Moscova și a inspirat lucrările și hotărîrile ei.

La Conferința de la Moscova, delegația noastră a reamintit că guvernul romîn consideră reînarmarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocuri și grupări militare sub forma uniunii vest-europene și a blocului Atlanticului de Nord ca o gravă primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor, printre care și a poporului romîn. Intr-adevăr, nu poate fi uitat faptul că în decursul unei singure generații, poporul nostru a cunoscut în două rînduri urgia adusă de militarismul german. In primul război mondial, fiecare al zecelea locuitor al țării a căzut pe front, iar pagubele pricinuite economiei naționale prin război și ocupație germană au fost de 31 miliarde lei aur.

In cel de al doilea război mondial, dezlănțuit de aceiași imperialiști germani, poporul romîn a avut de asemenea enorm de suferit. In preajma declanșării războiului, datorită politicii de creare a unor grupări agresive în Europa și prin politica cercurilor imperialiste din occident și a reacțiunii din țara noastră, Romînia a fost inclusă în așa zisa „sferă germană de interese" din estul și sud-estul Europei, ceea ce a avut ca urmare jefuirea nemiloasă a bogățiilor Romîniei de către imperialismul german, transformarea ei într-o anexă agrară și furnizor de materii prime pentru economia de război nazistă. Jugul hitlerist a pricinuit economiei naționale pagube însumînd bugetul țării pe 12 ani și a creat totodată o frînă în calea progresului economic și cultural al patriei. Romînia și-a pierdut independența națională și, tîrîtă în criminala aventură a războiului antisovietic, a fost împinsă pe marginea catastrofei naționale. Peste 500.000 de tineri au fost sacrificați. Numai datorită eliberării țării noastre de către Armata Sovietică și în urma răsturnării dictaturii fasciste și a întoarcerii armelor împotriva ocupantului hitlerist, poporul nostru renăscut și-a făurit statul său independent și democrat, factor de pace și progres în Europa.

Ținînd seama de experiența din trecut, poporul nostru este pe deplin conștient de primejdia reînvierii militarismului german și este vital interesat ca în Europa să se creeze asemenea condiții încît să nu mai fie cu putință repetarea unei agresiuni din partea militariștilor germani.

Aceleași sînt și interesele celorlalte popoare europene, atît din răsăritul cît și din apusul Europei, îndeosebi ale vecinilor Germaniei, care nu odată au fost victime ale agresiunilor dezlănțuite de militariștii germani. Aceleași sînt și interesele poporului german însuși. Popoarele Europei nu pot să admită ca — sub pretexte înșelătoare — să reînvie odiosul Wehrmacht care a semănat moartea și ruina pe tot întinsul continentului nostru. Tocmai de aceea popoarele europene, inclusiv poporul german, se ridică cu o hotărîre crescîndă împotriva acordurilor de la Paris, prin care se dă mînă liberă militariștilor germani.

Apărînd interesele tuturor popoarelor Europei, Declarația Conferinței de la Moscova atrage în mod solemn atenția statelor europene asupra situației primejdioase ce s-ar crea prin ratificarea acordurilor de la Paris. Ratificarea acestor acorduri ar submina posibilitatea reglementării problemelor europene nerezolvate, în primul rînd a problemei germane. Ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă intensificarea continuă a cursei înarmărilor și ca urmare agravarea încordării internaționale; ea înseamnă accentuarea în cea mai mare măsură a primejdiei unui nou război mondial. Perspectiva acordurilor de la Paris este perspectiva subminării păcii în Europa.

Există și o altă perspectivă: a întăririi păcii în Europa. Declarația de la Moscova arată limpede calea înfăptuirii acestei perspective, corespunzătoare intereselor popoarelor. In acest scop este necesar să se renunțe la politica de blocuri și să se înfăptuiască un sistem de securitate colectivă cu participarea tuturor statelor europene indiferent de orînduirea lor socială. Este necesar să se renunțe la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și să se realizeze pe calea tratativelor între cele patru puteri un acord cu privire la efectuarea în 1955 a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, în baza cărora să se constituie un guvern al întregii Germanii, al unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace.

O adevărată securitate în Europa — arată Declarația — poate fi asigurată numai în cazul cînd în locul creării de grupări militare închise ale unor state europene, îndreptate împotriva altor state europene, va fi creat un sistem de securitate colectivă în Europa. Un asemenea sistem de securitate, bazat pe participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, ar permite unirea eforturilor statelor europene în interesul asigurării păcii în Europa.

Popoarele Europei pot și trebuie să trăiască în pace, pe baza principiului coexistenței pașnice a diferitelor state, fără deosebire de regim social, pe baza neamestecului în treburile altor state și a respectării independenței lor. Popoarele Europei nu au nevoie de dominația cercurilor agresive din Statele Unite, care vor să stăpînească întregul glob pămîntesc. Făurind o pace trainică în Europa, dezvoltînd relațiile economice și culturale între diferitele state ale Europei, popoarele acestui continent, în loc să-și îndrepte forțele și capacitatea spre distrugerea de bunuri materiale și vieți omenești, vor putea să le folosească pentru dezvoltarea economiei, pentru ridicarea nivelului lor material și cultural.

Poporul romîn care, așa cum am arătat, a avut atît de suferit în trecut de pe urma divizării Europei în grupări militare ostile, susține cu hotărîre principiile care au fost formulate în proiectul Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, prezentat de U.R.S.S.

Principiile și căile pentru reglementarea problemelor europene, arătate în Declarația conferinței de la Moscova, sînt aprobate călduros și găsesc un sprijin tot mai ferm în masele largi din țările Europei, care își dau seama că numai în acest fel s-ar putea înlătura primejdia de război.

Acest larg ecou pe care propunerile conținute în Declarație îl stîrnește pretutindeni îngrijorează profund pe adversarii distinderii internaționale. Astăzi nu este ușor lucru a nesocoti voința popoarelor care cheamă insistent la reglementarea pașnică a problemelor litigioase, la tratative între marile puteri. Așa se explică că oamenii politici din occident, adepți ai ratificării acordurilor militariste, se văd siliți să recurgă la tot felul de manevre și subterfugii pentru a adormi vigilența popoarelor. In vorbe, ei se declară pentru tratative, dar acționează în fapt astfel ca ele să aibă loc — cum se spune — la calendele grecești. Zbătîndu-se să obțină ratificarea acordurilor de la Paris, ei încearcă să convingă pe cei neinițiați că după ratificare s-ar crea condiții mai favorabile pentru tratative cu răsăritul. Dar, odată ratificate aceste acorduri și înfăptuită remilitarizarea Germaniei occidentale, tratativele între cele patru puteri în problema germană — problemă fundamentală pentru interesele păcii în Europa — nu mai au nici un obiect.

Angajîndu-se într-o alianță militară cu militariștii vest-germani, forțele agresive din țările occidentale încearcă să creeze iluzia că și-ar putea impune voința statelor iubitoare de pace, vorbind cu ele „de pe poziții de forță". Experiența istoriei a arătat însă nu odată că „politica de pe poziții de forță" — menită să intimideze pe cei slabi și pe cei lași — nu are nici un fel de șanse de succes în raporturile cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, care nu fac parte din categoria celor slabi. Țările participante la Conferința de la Moscova duc în permanență o politică externă de pace, corespunzătoare țelurilor nobile de construcție pașnică pe care și le pun în politica lor internă. Dar se înșeală amarnic și plătesc scump aceia care sînt dispuși să considere năzuințele spre pace ale țărilor democratice ca un semn de slăbiciune. Nu este mult de cînd Hitler rîvnea și el să nimicească Uniunea Sovietică și să supună lumea prin „forță". Aceasta s-a terminat, după cum se știe, cu pieirea lui Hitler și cu zdrobirea agresorului în propriul său bîrlog. Este de mirare că laurii unei asemenea „glorii" nu lasă să doarmă pe noii pretendenți la dominația mondială.

In prezent, situația s-a schimbat mult față de cea din timpul celui de-al doilea război mondial. Uniunea Sovietică, care a distrus mașina de război hitleristă, este acum cu mult mai puternică ca în trecut. Ajunge să amintim că numai industria ei grea este de trei ori și jumătate mai dezvoltată ca în 1940. Progresele științei și tehnicii sovietice din ultimii zece ani sînt considerabile în toate domeniile, inclusiv în domeniul înzestrării cu arme de cea mai modernă perfecțiune. Alături de Uniunea Sovietică se află astăzi marea Chină populară, cu cei 600 milioane de locuitori ai săi, se află țările de democrație populară din Europa și Asia. Uriașul lagăr al păcii, democrației și socialismului, care cuprinde 900 milioane de oameni și care se întinde de la Elba la Pacific, a devenit o forță fără precedent în istorie, un bastion de nădejde al păcii în lume. Lagărul păcii și socialismului este puternic prin inepuizabilele sale resurse umane și materiale, prin economia în continuă dezvoltare a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, prin trăinicia orînduirii sociale a acestor țări, prin superioritatea morală care îl caracterizează. Lagărul socialismului și al păcii este puternic prin unitatea indestructibilă a popoarelor și statelor dinăuntrul său, lucru care a apărut încă odată cu toată forța cu prilejul Conferinței de la Moscova. In sfîrșit, lagărul democratic este puternic prin simpatia și sprijinul atît de mare de care se bucură din partea popoarelor iubitoare de pace din țările capitaliste și din țările dependente și coloniale. Niciodată încă forțele păcii și socialismului n-au fost mai puternice și mai unite ca acum!

Dimpotrivă, lagărul forțelor agresiunii oferă tabloul crizelor economice și al șomajului, al contradicțiilor de neîmpăcat înlăuntrul fiecărui stat și al ciocnirilor de interese între diferitele state capitaliste. Trebuie ținut seama încă de un lucru esențial. Pentru a duce războiul, cercurile agresive au nevoie de oameni. Dar muncitorii, țăranii, intelectualii patrioți din țările occidentale nu pot să fie de acord cu țelurile agresive ale amatorilor de profituri nemăsurate de pe urma vărsărilor de sînge. In plus, oamenii cu judecată sănătoasă nu pot să nu țină seama de riscurile grave ale unui război desfășurat în condițiile tehnicei moderne, riscuri mai ales pentru statele cu populație densă, pentru marile centre ale civilizației.

Dar, orice subestimare a primejdiei planurilor războinice constituie o greșeală de neiertat. Popoarele au datoria să fie din ce în ce mai vigilente. In ceea ce privește statele din lagărul păcii și socialismului, ele nu se vor lăsa surprinse de evoluția evenimentelor. In Declarația Conferinței de la Moscova a fost înscrisă hotărîrea unanimă a statelor participante ca în cazul ratificării acordurilor de la Paris, ele să ia toate măsurile necesare pentru a ocroti munca pașnică a popoarelor noastre și a asigura apărarea împotriva unei eventuale agresiuni. In acest scop și numai în acest scop, țările iubitoare de pace vor lua măsuri pentru întărirea mijloacelor lor de apărare, ele își vor uni eforturile luînd măsuri comune în domeniul organizării forțelor lor armate și a comandamentelor lor, precum și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare. Așa, cum se arată și în Nota Guvernului Sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite — „Uniunea Sovietică și celelalte țări iubitoare de pace sînt silite să întreprindă imediat tot ce este necesar pentru a opune forței armate crescînde a statelor agresive, care amenință menținerea păcii, o forță nu mai puțin puternică, precum și pregătirea lor pentru apărare și pentru salvgardarea păcii".

Hotărîrea conferinței de la Moscova a găsit cea mai caldă aprobare în masele largi ale poporului nostru și i-au inspirat noi forțe în munca lui creatoare. In mitingurile și adunările ce au avut loc în aceste zile în orașele și satele patriei, în scrisorile adresate ziarelor, muncitorii, inginerii, tehnicienii, țărani, savanți, dintre care mulți cu renume mondial, ofițeri care au luat parte la cele 2 războaie mondiale, reprezentanți ai diferitelor culte din țara noastră, funcționari, gospodine, mame, aprobă Declarația și exprimă voința nestrămutată de a-și înzeci eforturile îndreptate spre un avînt continuu al economiei și culturii, spre ridicarea producției industriale și agricole și totodată spre întărirea puterii patriei, a capacității ei de apărare. Toți patrioții din țara noastră își afirmă hotărîrea de a apăra independența țării și marile cuceriri obținute în anii puterii populare. In lupta împotriva planurilor ațîțătorilor la război se întărește continuu alianța dintre muncitori și țărani, prietenia dintre poporul romîn și toate naționalitățile din R.P.R., se dezvoltă conștiința patriotică a tuturor celor care-și iubesc țara și care vor s-o vadă mereu mai înfloritoare.

Chezășia securității noastre este prietenia frățească cu popoarele marii Uniuni Sovietice, cu marele popor chinez, cu popoarele țărilor de democrație populară. In cadrul uriașului front al păcii și socialismului, poporul nostru se simte puternic și nu se teme de nici un fel de amenințări din partea ațîțătorilor la război. Poporul nostru nu este singur. El se simte puternic, știind că face parte din uriașul front al păcii, democrației și socialismului.

Poporul romîn privește cu încredere viitorul. El luptă și va continua și de aci înainte să lupte pentru pace, pentru a cruța omenirea de nenorocirile unui nou război. Iar dacă cercurile agresive vor încerca să tulbure pacea, forța unită a popoarelor iubitoare de pace va da o ripostă zdrobitoare oricărui agresor.

Popoarele au datoria să facă totul pentru a împiedica cursul spre război. Să ne înzecim eforturile în muncă, să ne încordăm toate forțele pentru a contribui necontenit la întărirea patriei și a capacității ei de apărare, la consolidarea lagărului păcii și socialismului, la triumful cauzei scumpe a păcii în lumea întreagă!

In ajunul Congresului scriitorilor sovietici

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 decembrie se deschide în sala de ședințe a Marelui Palat al Kremlinului cel de al II-lea Congres Unional al scriitorilor sovietici. La Moscova sosesc scriitori din toate republicile sovietice, delegați la acest congres. Sosesc de asemenea oaspeți din străinătate. La Moscova au și sosit scriitori din Albania, Bulgaria, Romînia, Republica Democrată Germană, Franța, Anglia, Vietnam, India. Printre aceștia se află — Mihail Sadoveanu, Shuterighi, Djata, Louis Aragon, Elsa Triolet, Jack Lindsay, Nguyen Den Thi, Anna Seghers, Balwant Gargi, Ali Sardar Jaffri și alții.

In cele mai mari săli din Moscova au avut loc la 12 decembrie mari reuniuni în cadrul cărora 50 poeți și prozatori, printre care Konstantin Simonov, Stepan Scipaciov, Valentin Kataev, Boris Lavreniev s-au întîlnit cu cititorii. In toate republicile, scriitorii citesc noile lor opere în fața colectivelor de muncitori din întreprinderi, instituții și colhozuri. La bibliotecî au fost organizate conferințe cu cititorii în cadrul cărora aceștia arată ce anume cer din partea scriitorilor. Numai în cursul ultimelor două luni au avut loc la Moscova 400 reuniuni literare, la care au participat 125.000 persoane.

Delegația scriitorilor noștri la Congres

Delegația scriitorilor din R.P.R. care va lua parte la lucrările Congresului scriitorilor sovietici care se deschide astăzi 15 decembrie, este formată din: acad. Mihail Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R. și scriitorul V. Em. Galan.

(Agerpres)

Poporul romîn susține ferm istorica Declarație de la Moscova

Istorica Declarație a guvernelor participante la conferința de la Moscova a statelor europene a fost dezbătută în cadrul a peste 1.200 mitinguri și adunări populare, organizate în întreprinderi și instituții, în școli și institute de învățămînt superior, de către comitetele de luptă pentru pace din cartiere și în comunele subordonate orașului București.

„Vrem să trăim în pace cu toate popoarele lumii, dar sîntem gata în caz de nevoie să apărăm cu arma în mînă viața nouă ce o construim, libertățile și cuceririle noastre de astăzi" — a răsunat hotărîrea unanimă a celor peste 200.000 de participanți la aceste mitinguri: muncitori, intelectuali, reprezentanți ai cultelor, elevi și studenți, gospodine, țărani muncitori, hotărîre exprimată în cuvîntările și în moțiunile adoptate.

Hotărîți să lupte fără preget pentru transpunerea în viață a principiilor Declarației conferinței de la Moscova, să muncească din toată inima pentru întărirea patriei, a lagărului păcii și socialismului, participanții la aceste adunări au adoptat moțiuni de protest împotriva acordurilor de la Paris, care sînt potrivnice năzuințelor firești ale tuturor popoarelor iubitoare de pace.

★

Slujitorii cultelor din țara noastră își unesc eforturile cu ale întregului popor în lupta pentru pace, împotriva celor care, reînviind militarismul german, vor să impună omenirii noi sacrificii sîngeroase. La Constanța, Tîrgoviște, Craiova și în alte orașe s-au ținut adunări interconfesionale, în care reprezentanții tuturor cultelor au chemat pe credincioși să nu-și precupețească eforturile în lupta pentru apărarea păcii.

Mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului, într-o declarație făcută posturilor noastre de radio, a spus între altele:

„Sute de milioane de oameni din țările iubitoare de pace se străduiesc să împiedice o nouă vărsare de sînge și ei își dau seama că nici o jertfă care se face în acest scop nu este de prisos.

Biserica noastră ortodoxă sprijină astăzi din toată inima Declarația țărilor europene pentru securitate și pace în Europa".

★

Numeroși cetățeni, aparținînd diferitelor minorități naționale din țara noastră, luînd o atitudine fermă împotriva uneltirilor cercurilor imperialiste care urmăresc reînvierea militarismului german, și-au manifestat în același timp adeziunea lor totală la Declarația țărilor participante la conferința de la Moscova pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Printre cetățenii de naționalitate germană care au făcut declarații în presă se află prof. Andreas A. Lillin, poetul Alfred Margul-Sperber, ing. Nikolaus Reich, de la fabrica „Timișul" din Timișoara, Otto Gündisch, mecanic la „Victoria socialistă" din București, și alții.

Prof. dr. Johann Wolf publică în ziarul „Neuer Weg" o declarație sub titlul „Să educăm tineretul în spiritul păcii și prieteniei între popoare", în care scrie printre altele: „Corpul didactic din școlile cu limba de predare germană își va dubla eforturile pentru a educa tineretul german din țara noastră în spiritul adevăratei dragoste de patrie, al prieteniei cu toate popoarele lumii și pentru a înrădăcina în conștiința tineretului ideea de pace".

In declarația sa intitulată „Ei nu vor reuși să găsească lagărul păcii nepregătit", Matthias Stubnya, maistru șef la uzinele „Reșița", spune: „Dacă Hitler a reușit să ademenească o mare parte a poporului german prin ideile sale de cotropire și să-l trimită la pieire, Adenauer nu va reuși acest lucru! Poporul german, este mai hotărît ca oricînd să lupte împotriva remilitarizării. Popoarele iubitoare de pace din Europa nu vor rămîne cu brațele încrucișate pentru a asista liniștite la acțiunile războinice ale imperialiștilor. Ca oțelar și luptător sincer pentru pace, sînt fericit că sînt cetățean al R.P.R., ai cărei reprezentanți au pus în numele poporului semnătura pe Declarația comună a țărilor participante la conferința de la Moscova, și aprob din toată inima această Declarație".

De curînd a avut loc, din iniţiativa Ministerului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini în colaborare cu ziarul „Scînteia tineretului" şi Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică şi construcţiilor de maşini o consfătuire în scopul extinderii dispozitivului de prindere şi scoatere a pieselor din plin mers al strungului — inovaţia strungarului Marin Bărbat de la I.M.U.-Medgidia. Au participat tineri muncitori, ingineri, tehnicieni şi maiştri din unele întreprinderi din Capitală. Cu acest prilej utemistul Marin Bărbat a vorbit despre inovaţia sa şi a demonstrat în acelaşi timp, practic, cum se lucrează cu noul dispozitiv.

În cadrul consfătuirii au fost lămurite unele probleme legate de folosirea acestei inovaţii. Redăm mai jos cîteva din relatările făcute cu acest prilej.

În scopul unei neîntrerupte creşteri a productivităţii muncii

Din experienţa noastră în confecţionarea şi folosirea dispozitivului

În momentul în care am făcut cunoştinţă cu inovaţia tînărului Marin Bărbat mi-am dat seama cît de importantă este aplicarea acesteia în întreprinderile noastre, cît de mare va fi ajutorul ei în creşterea productivităţii muncii, a reducerii preţului de cost al produselor. Am constatat totodată că preocuparea tineretului pentru traducerea în viaţă a sarcinilor trasate de partid şi guvern în vederea creşterii neîncetate a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii sporeşte necontenit. Tineretul foloseşte condiţiile create pentru a promova noul în munca sa.

Dispozitivul de prindere şi desprindere a pieselor din plin mers al strungului s-a aplicat şi s-a extins la muncitorii din uzina „Matyas Rakosi" încă din primele zile după schimbul de experienţă care a avut loc în uzină. Dispozitivul s-a proiectat pentru diferite tipuri de strunguri pe care le are uzina şi după dimensiunile pieselor care se pot lucra cu acest dispozitiv. După mărimea conurilor de la axele strungurilor s-au proiectat două variante ca formă de carcasă, principiul de prindere rămînînd acelaşi.

În interiorul carcasei (1) se montează subansamblul format din bucşa elastică (2) în care este înşurubat opritorul (3). Această înşurubare dă posibilitatea de deplasare a bucşei elastice în sensul axial al bucşei extensibile. Această poziţie este asigurată de piuliţă (4) şi contra piuliţă (5).

Subansamblul stă în poziţie deschisă în interiorul carcasei datorită arcului (6) sprijinit între carcasă şi bucşa extensibilă. Întregul sistem este asigurat axial cu o piuliţă şaibă (7).

Modul de utilizare a acestui dispozitiv este simplu. Mandrina se introduce în conul maşinii. Se centrează perfect pe axa maşinei. În păpuşa mobilă a maşinei se montează un vîrf rotitor. Se ia bara debitată la lungimea prescrisă. Bara are gaură de centrare cel puţin la un capăt. Se ţine bara liberă în mîna stîngă şi se introduce în interiorul bucşei. Cu mîna dreaptă se învîrte de roata păpuşei mobile, astfel ca piesa împinsă de vîrful rotitor să fie antrenată în învîrtire.

În momentul cînd mîna stîngă simte antrenarea piesei la rotire, se continuă încă puţin cu stîngerea păpuşei mobile pe piesă. Se fixează poziţia păpuşei mobile cu maneta. În felul acesta piesa este fixată între bucşa extensibilă şi vîrful rotitor. Se poate trece la prelucrarea piesei. Odată strunjirea terminată, se slăbeşte maneta deşurubindu-se păpuşa mobilă. Piesa ne mai fiind strînsă de mandrină, cade în cutia strungului fără a fi pericol de aruncare.

Se trece la fixarea piesei următoare în mandrină, fără să fie nevoie de a se opri maşina, repetînd operaţiile de mai sus.

Dimensiunile bucşei elastice se pot executa după calcule sau dimensiuni normalizate. Aceste elemente se pot găsi în lucrarea lui Goroşchin „Dispozitive pentru maşini-unelte".

După cum s-a menţionat, bucşa elastică se utilizează la strunjirea pieselor şi la rectificări. La noi în uzină se lucrează la eboşare şi finisare. De asemenea s-a efectuat şi tăiere de filete pătrate. Reperele care se lucrează sînt următoarele: axe pentru regulatoare, cremaliere, supape pentru admisie şi evacuare, prezoane, buloane-bielă, şuruburi-regulatoare etc.

Dispozitivul realizat influenţează foarte mult asupra timpilor auxiliari şi timpilor morţi.

La noi în uzină, unde normele produselor de bază au fost revizuite şi îmbunătăţite, tehnologia este foarte apropiată de cea reală. Din această cauză introducerea şi extinderea dispozitivului de prindere şi desprindere a pieselor din plin mers al strungului a realizat la noi o influenţă asupra timpilor auxiliari. Astfel, analizînd un reper şi anume şurubul de reglaj, se constată că faţă de tehnologia veche, utilizînd dispozitivul se poate realiza o economie de 17 la sută numai asupra timpului de prindere în universal.

Mulţi dintre muncitorii strungari care lucrează cu noul dispozitiv au făcut propuneri de îmbunătăţire a lui. Una din propunerile care s-a dovedit a fi foarte necesară a fost aceea de a se face modificarea bucşei. În schiţa de mai sus este reprezentat dispozitivul cu schimbările făcute.

Avantajele mari ale acestui dispozitiv se reflectă în economiile care se realizează datorită următorilor factori:

1. Productivitatea ridicată prin menajarea forţelor fizice ale lucrătorului, necesare la strîngerea şi desfacerea universalului.

2. Menajarea maşinilor-unelte prin porniri şi opriri repetate evitînd astfel uzura mare la discurile de ambreiaj şi frînă (saboţi).

3. Diminuarea necesităţii universalelor la strunguri, piese care se procură greu şi se repară de asemenea destul de greu.

O serie de tovarăşi au văzut de la început aceste avantaje şi au început să solicite cît mai multe dispozitive de prindere din plin mers al strungului. Astfel, la noi în uzină tineri ca Petrescu I., Tăbîrcă Tănase şi alţii lucrează o serie de repere cu acest dispozitiv şi obţin rezultate remarcabile.

din referatul prezentat de inginerul
DEBESERIAN ARTIN
de la uzinele „Matyas-Rakosi"

Un mare ajutor

Încă din ziua cînd am participat la schimbul de experienţă organizat în uzinele „Matyas Rakosi", cu prilejul căreia utemistul Marin Bărbat a demonstrat practic lucrul cu dispozitivul de prindere şi desprindere a pieselor din plin mers al strungului, mi-am dat seama că dispozitivul are o mare însemnătate practică. El contribuie la sporirea producţiei şi productivităţii muncii, la reducerea preţului de cost al produselor ce se execută în întreprinderea noastră.

Tovarăşul Bărbat mi-a dat atunci o bucşă elastică, şi cu sprijinul comunistului Chira Sava, desenator tehnic, am confecţionat un dispozitiv cu care am început să lucrez. Roadele muncii mele au început să fie mai mari şi bine înţeles că şi salariul a crescut în mod simţitor. Astfel, pe măsură ce lucram cu dispozitivul, timpii de lucru se reduceau. Acum coeficientul de reducere a crescut la mai multe repere, pînă la 13 la sută. Dacă înainte strunjeam în 8 ore 100 axe crenelate, acum reuşesc să strunjesc 160—150, iar în loc de 100 buloane cît realizam înainte, strunjesc acum 200 de bucăţi.

Paralel cu munca pe care o desfăşuram am confecţionat 12 dispozitive de diferite diametre pentru tovarăşii mei de muncă.

Lucrînd cu acest dispozitiv utemiştii Mircea Constantinescu, Gheorghe Buică şi Ştefan Sava, strungari în secţia I mecanică, îşi depăşesc normele în medie cu 25 la sută.

Trebuie să subliniez faptul că acum maşina lucrează în mai bune condiţiuni, deoarece angrenajul nu mai este supus la cuplări şi decuplări dese şi în acelaşi timp şi consumul de energie electrică este cu mult mai redus. La noi, de pildă, economiile realizate se ridică la suma de peste 4000 lei.

În consfătuirea organizată tovarăşul Marin Bărbat ne-a împărtăşit multe din experienţa sa. Eu voi împărtăşi tovarăşilor mei de muncă cele ce am învăţat din consfătuire şi-i voi ajuta să lucreze cu noul dispozitiv, pentru a putea da patriei cît mai multe batoze pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

VASILE NEGRA
strungar
de la uzinele „Tudor Vladimirescu"

Pentru o tratare termică corespunzătoare

Din consfătuire am putut constata că dispozitivul de prindere şi scoatere a pieselor din plin mers al strungului poate fi aplicat cu succes şi în uzina noastră. Acest dispozitiv va contribui în mare măsură la creşterea productivităţii muncii la diferite repere, ca axe la pompele de apă, prezoane, supape etc.

În ceea ce priveşte tratarea termică a reperelor dispozitivului, din referatele prezentate a reieşit că s-au întîmpinat unele greutăţi în aplicarea tratamentelor. Bucşa extensibilă a fost uzinată greşit, pentru că nu s-a lăsat plusul de material de 2—3 milimetri pe diametru la partea extensibilă, unde nu trebuie să existe strat cimentat.

Eu propun ca cimentarea să se facă numai la părţile supuse frecării. După cimentare să se strunjească plusul de material lăsat la partea extensibilă, apoi să se facă şi călirea piesei, după care urmează rectificatul.

În uzinele unde sînt băi de arămire, să se acopere partea extensibilă, atît la exterior cît şi la interior, cu un strat de 0,04-0,1 milimetri, care să protejeze suprafaţa de cimentare, urmînd ca după arămire să se facă cimentarea şi călirea.

În atelierele mici, unde nu sînt instalaţii de tratament termic, propun ca bucşa extensibilă să se facă din material de îmbunătăţire O.S.C. 7—10 urmînd să i se facă călirea şi revenirea numai la partea conică a bucşei.

În execuţia corpului dispozitivului se poate întrebuinţa în afară de O.L.C.—16 şi oţeluri de scule OSC—7-8, tratîndu-se la o rezistenţă de 120—140 kg. pe centimetru pătrat.

În uzina noastră s-au luat măsuri pentru confecţionarea primei serii de dispozitive.

Eu mă angajez să aplic tratamentul termic arătat mai sus ţinînd seama şi de soluţiile tehnice din manualul „Dispozitive pentru maşini şi unelte" de Goroşchin.

TANASE ANDREI
maistru în secţia tratamente termice
uzina Vasile Roaită

Au fost luate măsuri pentru confecţionarea dispozitivelor

În luna octombrie a.c., în secţia motoare din uzina noastră s-a demonstrat de către utemistul Marin Bărbat, eficacitatea dispozitivului de prindere a pieselor din plin mers al strungului. Deşi au fost făcute schiţele dispozitivului, inginerul V. Popescu, care avea sarcina să execute în secţia motoare 10 dispozitive necesare prelucrării unei serii întregi de repere legate de pompele de injecţie, n-a rezolvat această problemă nici pînă în prezent.

Faţă de avantajele multiple ce au fost scoase în relief cu ocazia consfătuirii, cabinetul tehnic din uzina noastră a preluat executarea dispozitivelor, urmînd ca în cel mai scurt timp inovaţia aceasta să se aplice şi la noi în uzină.

ICHIM GHEORGHE,
inginer, şeful cabinetului tehnic
al uzinelor „23 August"

Am început să culeg roadele

În regimul nostru de democraţie populară au fost create condiţii favorabile pentru creşterea mişcării inovatorilor, pentru stimularea iniţiativei creatoare a maselor, care contribuie la dezvoltarea tehnicii noi în vederea măririi productivităţii muncii şi uşurării eforturilor fizice ale celor ce muncesc.

Îndrumat zi de zi de către organizaţia de partid şi cu ajutorul organizaţiei U.T.M. am putut să-mi însuşesc mai bine meseria, să folosesc metode înaintate de muncă, să găsesc noi căi pentru sporirea productivităţii muncii, în vederea furnizării a cît mai multe maşini necesare agriculturii noastre.

De mult mi-am dat seama că prinderea şi scoaterea pieselor din strung necesită un timp important, care frînează creşterea productivităţii muncii. A început deci să încolţească în mintea mea dorinţa de a elimina timpii morţi. Aceasta a fost germenele realizării dispozitivului de prindere şi desprindere a pieselor din mersul strungului.

Această idee mi-a apărut irealizabilă chiar şi mie, multă vreme, din pricina neîncrederii manifestată de unii tovarăşi.

În vara anului 1952, de la întreprinderea „Nicovala" din Sighişoara am fost transferat la I.M.U.-Medgidia. Cu un an mai tîrziu, înscriindu-mă la Şcoala medie tehnică pe care o urmez şi acum, a renăscut în mintea mea, vechea idee. Şcoala a avut o mare influenţă asupra mea, acolo am căpătat cunoştinţe noi, care m-au însufleţit şi m-au ajutat în muncă.

Urmînd minunatele exemple de muncă ale oamenilor sovietici, care m-au îndrumat spre obţinerea unei productivităţi mărite, şi fiind conştient de sarcina pusă în faţa întreprinderii noastre de către partid şi guvern, de a repara un mare număr de tractoare necesare agriculturii, am pornit cu mai multă hotărîre la transpunerea în viaţă a ideii mele. Am lucrat la acest dispozitiv vreo 3—4 luni, cînd, din dorinţa de a-l simplifica şi a-l perfecţiona, m-am gîndit să construiesc încă un tip de dispozitiv care să urmărească acelaşi scop, dar cu alt principiu de funcţionare, numai pentru piesele care se lucrează între chernere.

În 10 zile am reuşit să confecţionez şi să experimentez acest nou dispozitiv, simplu şi uşor.

Avantajul mare pe care-l prezintă dispozitivul este că după ce piesele au fost aduse la maşină şi pregătite pentru operaţia respectivă, maşina unealtă se menţine tot timpul în plină viteză. După terminarea operaţiei de strunjire chernerul din păpuşa mobilă se retrage manual înapoi, resortul şi bucşa extensibilă se desfac, eliberînd în felul acesta piesa, care cade în cutia strungului.

Cu ajutorul acestui dispozitiv se măreşte cu mult productivitatea muncii, reducîndu-se astfel şi preţul de cost.

Pentru a avea o lumină clară asupra creşterii productivităţii şi asupra reducerii preţului de cost în fabrica noastră, este necesar să arăt că folosirea dispozitivului la unele repere a făcut posibilă realizarea unei productivităţi mai mari cu 233 la sută, ceea ce a dus la reducerea preţului de cost în medie cu 12 la sută. Supapele pentru motor I.A.R. — de pildă — costau înainte 4,45 lei. Confecţionate cu noul dispozitiv, preţul lor a fost redus cu 2,44 lei. De asemenea, supapele de pornire costau 3,35 lei. Preţul unei asemenea supape a fost redus cu 2,83 lei.

(din referatul prezentat de strungarul inovator
MARIN BARBAT
de la I.M.U.-Medgidia)

Întrebări şi răspunsuri

Participanţii la consfătuire au adresat inovatorului utemist Marin Bărbat mai multe întrebări. Publicăm mai jos unele dintre ele precum şi răspunsurile date:

Întrebare: Se poate face prinderea şi scoaterea piesei din plin mers al strungului şi la 2.000 ture pe minut?

Răspuns: Da, se poate face, fără nici un fel de pericol. Nu există o limită de turaţii pentru folosirea dispozitivului.

Întrebare: Cu noul dispozitiv se pot prelucra şi bare forjate?

Răspuns: La I.M.U.-Medgidia se lucrează supape din material forjat. Procedeul este următorul: în primul rînd se strunjesc capetele, apoi se trece la prinderea lor în dispozitiv.

Întrebare: Care este mărimea şpanului cu care se pot prelucra piesele cu acest dispozitiv?

Răspuns: La I.M.U.-Medgidia, cei care folosesc dispozitivul lucrează în general cu un şpan de 5—6 milimetri-diametru. La probele supuse, dispozitivul a rezistat însă cu succes pînă la 10 milimetri şpan pe diametru cu avans de 0,45 milimetri, prin faptul că mărimea şpanului atrage după sine în mod progresiv şi sporirea puterii de strîngere a bucşei extensibile.

Întrebare: Din ce materiale se pot confecţiona bucşele?

Răspuns: În manualele pentru bucşe extensibile de orice gen se recomandă oţeluri aliate U-10 A. În cazul cînd nu există acest material se recomandă materiale de călire care au la bază crom, cum ar fi de exemplu 40-H.N. care se tratează cu maximum de duritate la dantură şi cu duritate mai mică pe porţiunea flexibilă, pentru a nu fi casant.

Informaţie

Avînd în vedere avantajele pe care le aduce în producţie dispozitivul de prindere a pieselor din plin mers al strungului, Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini a trecut în planul tehnic pe anul 1955 sarcina de extindere a acestui dispozitiv la toate întreprinderile prelucrătoare.

Tînăra tehniciană agricolă

E puţin timp de cînd tînăra Lenuţa Ene a venit la Gugeşti. A absolvit anul acesta Şcoala medie tehnică de amelioraţiuni agro-silvice din Focşani, devenind tehniciană agricolă.

Cînd a venit la Gugeşti, primul om cu care a vorbit Lenuţa Ene a fost tovarăşul Şerban Pascu, secretarul organizaţiei pe partid. Era atunci în toiul însămînţărilor de toamnă. L-a întrebat pe tovarăşul Pascu unde merge treaba mai prost pentru ca într-acolo să-şi îndrepte atenţia. Lenuţa Ene ştia că va avea mult de muncă, dar nu se speria.

Unii ţărani muncitori amînau însămînţatul griului de la o zi la alta. Lenuţa Ene învăţase însă în şcoală că dacă griul e semănat mai tîrziu, dă roade puţine. S-a dus la ei şi le-a vorbit în cuvinte cît mai pe înţelesul lor. Le-a dat şi exemple din comună.

— Vasile Stanină — le spunea tovarăşa Ene ţăranilor muncitori — a obţinut peste 700 kg. griu de pe o jumătate de hectar, fiindcă a semănat la vreme şi a aplicat unele reguli agrotehnice. Nu vreţi să obţineţi cît el, sau să-l întreceţi?

Datorită muncii depuse de comunişti, deputaţi, agitatori, în rîndurile cărora se află şi tov. Ene s-a reuşit ca suprafaţa prevăzută pentru însămînţat cu griu de toamnă să fie depăşită cu 44 hectare.

Într-o zi tehniciana agricolă a aflat că ţăranul muncitor Alexandru Busuioc nu face ogor de toamnă pe motiv că „nu are timp". — „Nu are cu ce". S-a dus la el împreună cu secretarul organizaţiei de bază.

— Nea Busuioc, n-ai vrea ca la anul viitor să scoţi 2.825 kg. porumb pe hectar, ca Mihai Buturugă?

— Eu aş vrea să-l şi las în urmă — îi răspunse tovarăşul Busuioc — dar...

— Ne credi, Mihai Buturugă a făcut arătură adîncă în toamna trecută, iar acum tot printre primii a băgat plugul în ogor ca să are. Pe cînd dumneata...

Busuioc a stat puţin şi s-a gîndit. Da, e adevărat că Mihai Buturugă a făcut ogor de toamnă şi anul trecut şi acum — s-a zis în mintea lui.

Au mai vorbit cîtva timp, apoi s-au despărţit. Chiar în ziua aceea ţăranul muncitor Alexandru Busuioc şi-a pregătit plugul. A doua zi putea fi văzut cum ară adînc hectarul pe care-l va semăna la primăvară cu porumb.

Multe lucruri noi s-au mai făcut la Gugeşti de cînd a venit ca tehniciană agricolă utemista Lenuţa Ene. Pe pămîntul de lîngă şcoala satului se face un lot de experienţă. Un hectar şi jumătate a fost arat adînc. La primăvară se vor semăna aici tot felul de legume şi zarzavaturi.

Pentru a arăta ţăranilor muncitori din comună ce înseamnă să munceşti pămîntul cum scrie la carte, utemista Lenuţa Ene s-a gîndit să facă din ogoarele unor ţărani muncitori fruntaşi loturi demonstrative. Pe pămîntul însămînţat cu griu de ţăranii muncitori Vasile Stanină, Toia Tudor au fost făcute loturi demonstrative. Aici au fost cărate însemnate cantităţi de gunoi de grajd şi s-a semănat din vreme. În primăvară griul va fi boronit, iar plivitul se va face de cîte ori va fi nevoie. Fără îndoială că pe pămînturile lui Vasile Stanină şi Toia Tudor, griul va da roade din belşug.

Acum, cînd cad primii fulgi de zăpadă, Lenuţa Ene le vorbeşte ţăranilor muncitori, la căminul cultural, ce trebuie să facă în timpul iernii. Ea îi îndrumă să citească cît mai multe cărţi agrotehnice. La cercul agrotehnic de la căminul cultural, utemista Lenuţa Ene a predat primele două lecţii. Au venit să înveţe mai mulţi ţărani muncitori decît s-au înscris. Lenuţa Ene nu uită ca la fiecare lecţie să dea exemple concrete, din experienţa ţăranilor muncitori din comună.

Prin munca sa neobosită, tînăra tehniciană agricolă Lenuţa Ene îşi dă contribuţia la sporirea producţiei agricole, pentru bunăstarea poporului muncitor.

Corespondent
AURELIAN AXENTE

Festivalul filmului pentru sate

Miercuri se deschide în întreaga ţară „Festivalul filmului pentru sate". Organizat de Ministerul Culturii în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii cu sprijinul sfaturilor populare, „Festivalul filmului pentru sate" se va desfăşura între 15 decembrie şi 15 martie şi va avea drept scop popularizarea celor mai înaintate metode de muncă agrotehnice şi ridicarea nivelului cultural al ţărănimii muncitoare.

„Festivalul filmului pentru sate" se va desfăşura în toate regiunile ţării, în 8.000 de localităţi, în comunele şi satele unde sînt cinematografe, în cămine culturale, gospodării agricole de stat, în S.M.T.-uri, gospodării agricole colective şi în reşedinţele de raioane cu specific agricol.

O serie de filme cu conţinut agrotehnic vor fi prezentate şi [illegible] de cele 130 de caravane care vor vizita în cadrul festivalului, satele şi comunele fără cinematografe.

Odată cu aceste filme documentare vor fi prezentate şi filme artistice de lung metraj.

(Agerpres)

FOILETON

Pelerinul facultăţilor

Ori de cîte ori zăreşte vreun cunoscut, îl trage de mînecă, îi zîmbeşte:

— Ei ce zici, unde să mă înscriu?

— Păi... De unde să ştiu eu... Ce-ţi place mai mult!

— Prefer facultatea la care s-au înscris mai puţini şi se dau examene mai uşoare, răspunde acesta.

— Ciudat, şi cunoscutul îi răspunde mai mult ca să scape de el: la Planificare... Aşa se face că după multă trudă şi alergătură Dine Pavel a ajuns student la Facultatea de Planificare de la I.S.E.P. „V. I. Lenin" din Bucureşti.

Asta nu pentrucă i-ar fi plăcut socotelile, că de cînd se ştie el a fost duşman al cifrelor, ci fiindcă era vorba de: candidaţi puţini, locuri multe şi examen „uşor".

După o vreme însă, Dine se hotărî să-şi aleagă altă facultate. Astfel, într-o zi, cu şapca în mînă, cu fruntea aplecată, se opri la secretariatul Facultăţii de statistică.

— Aş vrea să viu aici, că de cînd mă ştiu eu, mi-a plăcut statistica...

La statistică, însă, cifrele luară proporţii de-a dreptul catastrofale.

— Nu, nu, nu mai merge, asta nu-i de mine, a oftat el după o lună de zile şi a pornit-o iarăşi la drum, pe coridoarele institutului în căutarea unei alte facultăţi.

S-a oprit de astă dată la cea de Ştiinţe economice.

— Asta-mi place tovarăşe decan, am iubit întotdeauna facultatea asta, visul meu a fost să devin economist...

★

— Aştepţi pe cineva, maestre? îi strigă prietenul lui cel mai bun, Nicolae Dulămiţă.

— Tu eşti Niculiţă? şi Dine îl întîmpină bucuros: Ce facem cu drăcoveniile astea de cifre? Nu mai înţeleg nimic din cîte se predau, se vaită Dine.

— Parcă eu le înţeleg maestre... Apoi Dulămiţă continuă zîmbind:

— Am auzit o veste.

— Ce veste, măi?

— Cine vrea, poate pleca la Facultatea de ziaristică, facultate ideologică... Înţelegi? Cînd termini te trimite şef pe undeva, c-aşa-i cu ziaristica — nu te joci...

— Ei taci! Dine îl priveşte cu ochii mari, uimiţi. Nu minţi măi Niculiţă?

— Bine maestre chiar aşa mă crezi?

— Şi-i uşor mă?

— Uşor maestre, nu faci nici o matematică şi treci la examen chiar dacă nu ştii...

— Păi mergem acolo Niculiţă — şi Dine îl bate satisfăcut pe umăr pe prietenul său...

Cîteva săptămîni mai tîrziu cei doi tineri se îndreptau spre facultate...

— Ce facem Niculiţă, a treia oară întîrziem săptămîna asta...

— Ce să-i faci maestre, obişnuinţa... Şi Dulămiţă iuţeşte pasul.

Au ajuns chiar la ora a doua.

— A treia oară întîrziaţi săptămîna asta, le strigă un student.

— Îi vedeţi? Nu vor să se integreze în programul grupei, vorbeşte altul.

— Stai frăţioare, mormăie Dine privindu-l blajin: Sîntem nou veniţi, nu ne putem acomoda cu una cu două...

— Nu ne putem deştepta aşa de dimineaţă — ne înşeală timpul, continuă Dulămiţă...

La seminarul din ora următoare s-au aşezat în ultima bancă, ca de obicei.

— Tu ştii ceva maestre? şi Dulămiţă se ascunse după o colegă.

— Eu? nu ştiu nimic, încruntă Dine din sprîncene.

★

După alte săptămîni, cu paşii gravi, nesiguri, Dine Pavel se îndreaptă spre facultate însoţit de vechiul prieten, Dulămiţă.

— Şi zici că la Teoria presei se trece uşor?

— Uşor, maestre! E materia de specialitate...

— Dar nu ştiu nimic...

— Ştii ori nu ştii, treci... — Şi Dulămiţă zîmbi vesel: ziariştii trebuie să aibă curaj, asta-i principalul...

A stat Dine două ceasuri fără să spună vreun cuvînt, pasămite aştepta să-i vină curajul.

— Am căzut tocmai la Teoria presei, fleac măi, fleac, că ce mi-a căzut ştiam...

—Ştiai maestre, ştiai, aici nu-i lucru curat la mijloc, a avut ce-a avut profesorul cu tine. Ură personală...

— Asta e!...

— Ură măi Niculiţă, ură personală, oftează Dine, s-a dus pe apa sîmbetii şi bursa.... Să ştii că-mi vine s-o iau iarăşi din loc, m-am descurajat...

★

Odată cu venirea toamnei, Dine Pavel se gîndi că nu-i bine s-o mai înceapă cu transferul, mai ales acum, în ultimul an.

— Voi mai duce-o eu cîteva luni.... Şi Dine rămase pe gînduri, de astă dată singur, căci vechiul prieten şi coleg Dulămiţă a plecat din facultate... Acum au început iarăşi greutăţile: Colocviul la Teoria presei...

— La materia asta am întotdeauna ghinion, a oftat Dine încă de dimineaţă, am căzut pînă acum la două examene, în anii trecuţi; mare ar fi minunea să trec la colocviul de după amiază... Şi cum minunile sînt rare, e lesne de explicat faptul de ce Dine n-a reuşit să spună nici măcar un cuvînt la întrebarea pusă.

— În definitiv ce-i dacă pic la colocviu, şi-a zis el calm ca de obicei, nu sînt nici primul şi nici ultimul. Şi la o adică vorbind nu am nici o preferinţă: ce-mi este Planificarea, aia-mi este şi Ziaristica....

Cu toată bunăvoinţa lor de oameni cumsecade, membrii biroului U.T.M. al anului IV Ziaristică, au fost siliţi şi ei în cele din urmă să audă de pelerinajul colegului lor, Dine Pavel.

Au fost siliţi s-audă, atîta doar, şi să dea din cap:

— E grav, chestiunea trebuie să ne dea de gîndit...

— De gîndit, de gîndit, dar cît?...

Ar fi cazul să se curme odată pentru totdeauna cu pelerinajul unor studenţi rupţi de preocupările facultăţii care n-au nici o preferinţă.

ANTON IORDACHE

EXCURSII ÎN MUNŢI

Iubitorii sporturilor de iarnă şi mii de turişti se pregătesc să petreacă zile de odihnă şi sport în mijlocul pitorescului peisaj de iarnă al munţilor.

În staţiunile climaterice şi la cabane s-au făcut din vreme amenajări, lucrări de reparaţii şi s-a asigurat aprovizionarea. Pe lîngă cunoscutele staţiuni pentru sporturi de iarnă şi turism de pe Valea Prahovei, în iarna aceasta, prin grija Direcţiei de turism şi excursii a C.C.S. a fost amenajată special staţiunea Păltiniş în apropierea oraşului Sibiu, care va fi cea mai mare staţiune pentru sporturi de iarnă. Staţiunea Păltiniş cuprinde 24 de cabane turistice, amenajate cu tot confortul — lumină electrică, apă curentă, încălzire centrală, telefon etc. Situată la o altitudine de 1400 m. cu o pistă de schi bine amenajată, care poate fi luminată şi noaptea, această staţiune oferă condiţii optime pentru practicarea sporturilor de iarnă. Aci, va funcţiona şi un centru pentru închirierea materialului sportiv.

O frumoasă staţiune care va sta la dispoziţia iubitorilor de sporturi de iarnă va fi şi aceea de la Lacul Roşu unde vor funcţiona cabanele „Casa turiştilor", „Suhardul", a cărui construcţie s-a terminat de curînd şi grupul de cinci cabane numit „Floarea republicii", construit de asemenea anul acesta la intrarea în Cheile Bicazului. Schiorii găsesc în apropierea acestui grup de cabane o pîrtie de 25 km., iar pe Lacul Roşu se amenajează un patinoar. Pe crestele din împrejurimi, alpiniştii pot practica în timpul iernii sportul pe care îl îndrăgesc.

Complexul cabanelor de pe muntele Mic din regiunea Timişoara, pitoreasca staţiune Stîna de Vale din regiunea Oradea şi celelalte staţiuni turistice din ţară sînt şi ele pregătite pentru a-şi primi oaspeţii.

La numeroase cabane s-au făcut de asemenea lucrări noi de electrificare şi încălzire centrală, iar altele au fost complet renovate. În munţii Bucegi, la cabana „Peştera" s-a instalat o turbină care furnizează curentul electric necesar. Cabana „Vîrful cu Dor", închisă în ultimul timp a fost reamenajată pentru a putea primi din nou oaspeţi, iar cabanele „Cota 1500", „Piatra Arsă" şi „Babele" vor fi încălzite în iarna aceasta cu gaz metan. În munţii Făgăraş, la cabana Lacul, pe care s-a amenajat un patinoar, este lumină şi noaptea. Va fi electrificată de asemenea cabana „Voinea Păpuşa".

Noi amenajări şi lucrări pentru mărirea capacităţii s-au făcut şi la cabanele „Poiana Stalin", la „Parîng" şi „Vulcan" din regiunea Hunedoara, „Prejba" din regiunea Sibiu, „Căminul Alpin" din Buşteni şi altele. Toate cele peste 100 de cabane turistice din munţii Bucegi, Făgăraş, Ceahlău, Cibin etc. sînt pregătite pentru a-şi primi oaspeţii de iarnă.

Pentru a veni în sprijinul celor care sînt dornici să-şi petreacă zilele de odihnă în mijlocul frumuseţilor naturii, Direcţia de turism şi excursii a C.C.S. va organiza în iarna aceasta o serie de circuite turistice în cadrul cărora vor fi vizitate unele dintre cele mai pitoreşti locuri din ţară. Birourile locale de turism vor organiza şi ele excursii de iarnă, precum şi concursuri populare de sănius şi schi pentru începători. Din Capitală, spre staţiunile din Valea Prahovei au început să se organizeze sîmbăta şi duminica excursii la care participă de fiecare dată circa 600 de turişti şi iubitori ai sporturilor de iarnă.

★ ★

Teatrul Secuiesc de Stat din Tg. Mureş — Secţia teatrul de păpuşi — prezintă publicului bucureştean între 15-20 decembrie în Palatul Pionierilor, feeria „Janos viteazul" în trei acte şi patru tablouri, dramatizare de Tiberiu Horvath după poemul lui Petőfi Sándor.

În fotografia noastră: un moment din piesă.

★

Exemplul poeziei sovietice

Ion Brad

Deschiderea memorabilului Congres al scriitorilor sovietici îndeamnă, cum e și firesc, la meditații asupra binefăcătoarei influențe pe care literatura realismului socialist o exercită asupra creației literare din patria noastră. Și să nu mi se ia drept conformism, cum se mai întîmplă uneori în discuțiile de toate zilele, dacă, fiind întrebat de cineva, care poet sovietic îmi este cel mai drag, i-aș răspunde fără nici un dubiu — Maiakovski.

De cînd am pus mîna pe prima sa carte în romînește, din acest uriaș al poeziei revoluției, am văzut idealul scriitorului pentru care nu există întrebarea, să mă alătur sau nu „clasei în atac!" Maiakovski, odată citit, nu-ți mai permite nici o ezitare. Și cred că o asemenea determinare de atitudine, la care duce rușinea farului poetic maiakovskian, nu este specifică numai unui poet tînăr și fără prea multă experiență ca mine, nu numai generației mele, ci și poeților și generațiilor înaintate, scriitorilor care au în urmă un drum al lor. Razele moștenirii lui Maiakovski luminează și azi dezbaterea problemelor poeziei la cel de al doilea Congres al scriitorilor sovietici. Prima lecție și cea mai mare, este această dăruire deplină a „forței sonore de poet" revoluției, luptei pe viață și pe moarte cu lumea veche și detașamentului de frunte al înțelepților și curajoșilor: Partidului.

Eu cred că meșterii poeziei romînești contemporane: Mihai Beniuc, Cicerone Theodorescu, Eugen Jebeleanu, Miron R. Paraschivescu, Demostene Botez, Maria Banuș, Marcel Breslașu și alții, și-au îmbogățit și și-au consolidat propria lor artă poetică după exemplul strălucit al poeziei sovietice, și în primul rînd a lui Maiakovski. Versurile acelui care „cu vîrful baionetei", „cît sunt lirici" ne sînt nouă, celor tineri, o școală permanentă cu geniale exemple care ilustrează principiile realismului socialist în poezie; la școala lui trebuie să înțelegem din ce în ce mai profund că poetului îi sînt deschise toate porțile spre orice temă, oricît de prozaică ar apare ea la prima vedere. Să înțelegem că avem menirea să ne amestecăm în toate problemele, ținînd totdeauna să observăm, să descoperim, să dăm strălucire elementelor noi nemaiîntîlnite.

Aceasta, fie că e vorba de atitudinea individului sau a maselor, fie că e vorba de dragoste sau de problemele edilitare, de rostul poeziei, sau de încleștarea dramatică a luptei cu dușmanii revoluției. Toate trebuiesc văzute prin ochiul propriu și exprimate ca atare pentru că, spune Maiakovski, „fiecare poet e așa cum i-e glasul". Și mai avem acest „glas" uimitor de original al marelui poet, cred că trebuie să ne fie mereu exemplu nouă care, de multe ori semănăm cu oricine, numai cu noi înșine nu. Pentru a deveni „poeți și mulți, și buni și diferiți" trebuie să ne cîștigăm fiecare acest „glas", atacînd teme noi într-adevăr cu îndrăzneală și să ne căutăm să le exprimăm în forme poetice noi. Congresul ne va fi — și în această direcție — de mare ajutor.

Pastișarea lui Maiakovski care însă, din păcate, se mai observă ici-colo, este cît se poate de dăunătoare și ce dovedește în autorii respectivi niște școlari slabi, care nu înțeleg esența învățăturii poetului. Maiakovski te umbrește de la o poștă dacă te apropii de el cu asemenea intenții necreatoare. In ce mă privește, critica literară a observat în lucrările mele o „anumită cuminţenie" care supără, care frînează poezia. De boala aceasta aș vrea să mă scap, studiind în continuare versul scînteietor, inedit, surprinzător de tăios al lui Maiakovski, precum și versurile în altă manieră, dar de asemenea pline de vervă poetică ale unuia dintre cei mai demni urmași ai poetului în literatura sovietică: Al. Tvardovski. Exemplul lor, în mod deosebit, alături de altele și altele splendide învățături ale poeziei și prozei sovietice, cred că ne va ajuta pe noi poeții tineri să întruchipăm în forme artistice, cît mai personale, frămîntarea și elanul creator al zilelor pe care le trăim în patria noastră liberă. Am convingerea că dezbaterea problemelor lirice în lucrările Congresului scriitorilor sovietici — alături de toate celelalte probleme de mare interes teoretic, artistic — va însemna pentru fiecare din noi o limpezire a chestiunilor esențiale ale creației poetice, care ne frămîntă.

CEA MAI IUBITĂ LITERATURĂ

Literatura sovietică se bucură de o caldă prețuire în rîndul oamenilor muncii din țara noastră. Numărul operelor literaturii sovietice apărute în traducere în limba romînă și în limbile minorităților naționale în Editura „Cartea Rusă" se ridică la 1900, tipărite într-un tiraj de peste 25.000.000 exemplare.

An de an, dorința de citit a sporit interesul oamenilor muncii din țara noastră pentru cartea sovietică a crescut. Dacă în 1944 tirajul unui roman tradus din limba rusă era de 8.000 de exemplare acum tirajul mediu al unui roman a ajuns la 50.000 de exemplare. S-a înmulțit de asemenea numărul edițiilor. Romanele „Pămînt desțelenit", de Șolohov, „Mama" de Gorki, „Așa s-a călit oțelul" de Ostrovski, au ajuns la cîte 4-5 și chiar 6 ediții.

Alături de operele celor mai de seamă reprezentanți ai literaturii ruse: Pușkin, Gogol, L. Tolstoi, Turgheniev, Gorki, Cehov, lucrările în proză sau versuri ale scriitorilor sovietici au pătruns pînă în cele mai depărtate colțuri ale țării noastre, din colibele din munți ale tăietorilor de lemne, pînă în satele răzlețe din șesul Bărăganului. Cititori de toate vîrstele de pe meleagurile noastre sorb cu nesaț din izvorul de adevăr al unor cărți, admirate pe toate meridianele ca: „Pe Donul liniștit" de Șolohov, „Calvarul" și „Pîinea" de A. Tolstoi, „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski, „Infrîngere" și „Tînăra Gardă" de A. Fadeev, „Furtuna" de Ilya Ehrenburg, „Zile și nopți" de K. Simonov, „Teatru" de A. Korneiciuk, „Secerișul" de Galina Nikolaeva, „Viața începe din nou" de V. Sobko, „Furtuna" de Vilis Lațis, „Departe de Moscova" de V. Ajaev, „Mesteacănul Alb" de M. Bubenov, „Cavalerul Stelei de Aur" de S. Babaevski, „Povestea unui om adevărat" de Boris Polevoi, „Teatru" de A. Iakobson, „Patria" de Karavaeva, „Port Arthur" de Stepanov și multe altele.

O inițiativă care a fost salutată cu entuziasm de către cititorii din țara noastră a fost publicarea în ciclurile de „Opere" și „Opere alese" a lucrărilor celor mai valoroși scriitori clasici ai literaturii ruse și sovietice. Au apărut sau sînt în pregătire volume din operele lui Gogol, Turgheniev, Saltîkov-Scedrin, L. Tolstoi, Cehov, Gorki, A. Tolstoi, Maiakovski, Fedin, Ehrenburg.

La tălmăcirea acestor opere, s-au străduit să redea în limba noastră întreaga valoare a textului, cei mai cunoscuți scriitori din țara noastră. Maestrul Mihail Sadoveanu a semnat traducerea romanului „Povestirile unui vînător" de Turgheniev. Scriitorul Al. Philippide a fost distins cu Premiul de Stat pentru traducerea volumului de „Poezii alese" de Lermontov, iar anul acesta poetul Cicerone Theodorescu, a primit aceeași înaltă distincție pentru traducerea poemului „Vasili Tiorkin" de Al. Tvardovski.

Cărțile traduse din limba rusă se bucură de o frumoasă prezentare grafică și ilustrativă. Numeroși artiști plastici, în ilustrațiile lor, au reliefat adîncul conținut al cărților.

Problemă de trei simplă

Gestionarul Alexandru Zamfir de la cooperativa din comuna Scurtu are mînă lungă. Se știe precis că omul zace de această boală nu din naștere ci de cînd a intrat în slujba pe care o îndeplinește cu folos pentru punga lui. E curios și totodată regretabil că nici președintele cooperativei, și nici conducerea U.R.C.C. Vida nu s-au întrebat pînă acum de ce țăranii muncitori din comuna Scurtu merg să-și cumpere mărfurile necesare de la cooperativele din comunele învecinate. Vom căuta să le venim cît de cît în ajutor, dezvăluindu-le aici cam cum lucrează Alexandru Zamfir.

Să zicem că într-o zi sosește marfă la cooperativă. Gestionarul o sortează și o aranjează în rafturi, avînd însă grijă ca o cantitate însemnată din lucrurile cele mai bune s-o ascundă. Și vezi, nici nu s-ar putea altfel, cînd omul are oarecari prieteni care nu vor să știe de nimic și cer să fie serviți bine, că doar și ei sînt săritori cînd e la o adică... Se-ntîmplă însă ca pe mulți, foarte mulți țărani muncitori din comună, nu i-a blagoslovit soarta să se înrudească cu gestionarul. Și acestora el le răspunde prompt și repezit:

— Asta-i marfa, care-i la vedere, alta n-am.

Cetățenii se încăpățînează să-i spună că ei au văzut și marfa „cealaltă", cînd se descărca. In asemenea ocazii gestionarul se înfurie cumplit și mai că-i vine să-i dea în brînci afară.

— Dacă cumperi, bine, dacă nu, uite, ușa-i deschisă!

Cîte unii țărani din comună se întreabă cu nedumerire de unde și pînă unde l-au ținut baierele pungii pe gestionar ca să-și ridice în ultimul timp o magazie, un pătul și un șopron învelite cu țiglă, basca o pivniță.

O întîmplare măruntă ne va da răspunsul.

Odată, un cetățean a venit și a cumpărat 4 scînduri cu lățimea de 12 cm. La plată s-a trezit că trebuie să dea bani pentru 4 scînduri cu lățimea de 15 cm.

In încheiere dăm termenii unei probleme de trei simplă, lăsînd în sarcina U.R.C.C. Vida s-o rezolve neîntîrziat și să ne răspundă: dacă la 4 scînduri Alexandru Zamfir a cîștigat o scîndură, cîte scînduri a dus acasă susnumitul în raport cu cantitatea reală de scînduri (după facturi) trecută prin depozitul ale cărui chei le păstrează?

Corespondent
DUMITRU STĂNCULESCU

INFORMAȚII

Duminică noaptea au părăsit Capitala tenorul Svetoslaw Ramadanov, solist al Operei de Stat din Orașul Stalin din R.P. Bulgaria, laureat al Premiului Dimitrov, și dirijorul Romeo Ivanov Raicev, dirijor principal al Operei populare din orașul Russe, care au dat mai multe concerte și spectacole în București și alte orașe din țara noastră.

Totodată, a părăsit Capitala Costache Antoniu, artist al poporului din R.P.R., care va participa la festivitățile ce vor avea loc în țara vecină și prietenă cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înființarea Teatrului Național Bulgar din Sofia.

★

Marți dimineața s-au reîntors în Capitală tov. Ion Andrei, președintele Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria cărbunelui, Mihai Ștefan, miner fruntaș de la mina Petrila și Petre Albu, activist al C.C.S., care au participat la lucrările Conferinței internaționale a muncitorilor mineri care a avut loc între 3 și 7 decembrie la Praga.

(Agerpres)

PRIN REPUBLICA POPULARĂ BULGARIA

Și despre suflete...

„Suflet" în bulgărește se zice „dușa". „Om" — „ciovek", dar de foarte multe ori „dușa". Poți să spui de pildă: trei oameni — „tri duși", adică trei suflete... Poate pentru că la noi „suflet" în înțelesul de „om" se folosește rar, poate de aceea amănuntul acesta ne-a reținut repede atenția. De-a lungul celor două săptămîni petrecute pe pămînturile acelea din sudul Dunării — ne-am întărit convingerea că aci această omonimie nu e un simplu amănunt lingvistic ci un element de semnificație din concepția despre viață, despre lume a poporului. La bulgari, om înseamnă suflet!

★

Ivanciu Vasiliev, șoferul care ne-a dus pe drumurile dramatice ale Bulgariei, intră probabil în acea categorie, denumită după o expresie mediocră, dar foarte la îndemînă, a „excepțiilor care confirmă regula"... Nu are absolut nimic impetuos — dimpotrivă, om cam la vreo treizeci, treizeci și doi de ani, poartă în ochii săi, puțin atinși de conjuctivită, o lumină blajină pînă la copilăresc, mișcările-i sînt pe deplin liniștite și nu conduce mașina cu mai mult de 70 pe oră, hai 80, nici pe șoselele cele mai bune... Nu se amestecă în vorbă, nu ridică primul paharul cu bere, glumește rar și fără pretenția de a-ți spune el, Ivanciu, cea mai teribilă glumă... (Nu vom uita, însă humorul cu care botezase pe măgărușii liniștiți, împietriți parcă la marginea drumurilor — drept „filozofi"...).

Am petrecut cu el o clipă de o frumusețe fără prihană; ne întorceam într-o noapte senină, la Sofia, pe serpentinele Starei Planina; lîngă satul Botop, Ivanciu a oprit mașina și cu un gest scurt ne-a sfătuit să coborîm; în fața noastră s-a desprins din noapte, coloana alb — stinsă a unui monument zvelt, feciorelnic, — imposibil de distins statuia care se înălța în vîrf; acolo, noi nu vedeam decît cerul picurînd stele. Ivanciu a aprins farurile mașinii și totul a tresărit nervos în jurul nostru; ne-am apropiat încet de monument, luminat, la bază, de faruri; Ivanciu m-a luat de mînă; tremura ușor. Ne-am oprit, în fața unei plăci albe, lucind palid în piatra monumentului; nu puteam citi nimic pe placă. Am ridicat din nou capul să deslușesc sus, statuia care mă fascina cu cît era mai nedeslușită... Deodată am auzit glasul în șoapte neliniștite al șoferului: „Valko... Iliev... Ivan..." L-am privit uimit: Ivanciu citea cuvinte de pe placă, pipăind — ca orbii, cu degetele tremurînde — conturul fiecărei litere. Descifra greu, anevoie și-mi părea după vocea sa, că undeva, în el, se răsucește — cu fiecare nume — un arc fin, delicat...

— Sînt numele de partizani ale celor căzuți aci... în zona întîia de luptă... îmi explică Anghelov, însoțitorul. Au fost înconjurați aci... o blocadă... vînați, pur și simplu de poliția fascistă...

Ivanciu citește, cutremurat, în liniștea nopții. Incearcă să-și stăpînească emoția, dînd vocii o siguranță, cît de cît metalică, de aramă. dar la fiecare nume rostit, „arama" aceasta are parcă reflexe caldroșiatice și degetele... degetele continuă să-i tremure peste fiecare literă, luminată atît de slab... Om, înseamnă, în bulgărește, suflet!

Peste cîteva zile, am stat cu Ivanciu, sus, la Iondola, în munți, întinși pe iarbă moale, ascultînd senini și tăcuți în soarele de o frumusețe lucidă — ciocănitoarea... Noaptea de lîngă Botop — cu descărcarea surprinzătoare a emoției lui — plana totuși în amintirea noastră...

★

Am, ca mulți alți tovarăși, o părere foarte bună despre emisiunile noastre radiofonice pentru copii. Oricum însă, confirmarea acestei păreri de un bulgar oarecare, m-a surprins și desigur m-a bucurat. Prima mărturisire pe care mi-a făcut-o Asen Popov, imediat după ce ne-am strîns mîinile, cunoscîndu-ne, a fost aceea că ascultă entuziasmat „Ora copiilor" la radio București. Subliniez: prima mărturisire... Fiindcă au urmat și altele, dar nu pot fi toate încredințate tiparului. Asen are această particularitate: tot ceea ce-ți spune, discret, ușor, cu acea simplitate — întîlnită de atîtea ori în Bulgaria — pare dintr-odată învăluit în aburul cald al mărturisirii. E ceva ciudat în predispoziția aceasta spre mărturisire, spre destăinuire și, la început, nu am putut pricepe cauza...

Mi-a mărturisit, așa dar, de la prima noastră întîlnire, ura lui profundă față de naturalism. Student în ultimul an — al șaselea — la clasa de sculptură decorativă a Institutului de Belle-Arte din Sofia. Asen crede fierbinte în realism și m-a încredințat că nicăieri ca în arta lui, naturalismul nu e mai dezgustător și mai periculos, în același timp... I-am arătat, mai mult în glumă, două pere sculptate pe o farfurioară de ceramică; a închis o clipă ochii mîniat, vizibil mîniat: „Bah, îți vine să le mănînci... Asta nu-i artă. E o mostră pentru fabricile de compoturi".

Mi-a arătat chiar atunci, imediat, fotografii mici 6/9 după ultima sa „operă". Un atlet armonios, viguros, întruchipare a optimismului, poate puțin cam rece, dar asta-i o părere... Își pregătește acum lucrarea de diplomă: o statuie simbolizînd abundența. E o idee țîșnită din problemele Bulgariei de azi!... Un singur gînd: să fie original, personal, să se simtă pe materie amprentele lui digitale... Nu poți fi realist dacă nu te obsedează gîndul ăsta!... Naturalismul... și din nou o filipică împotrivă-i...

Mi-a arătat tot atunci, cu același aer de destăinuire, o fotografie după cea mai bună sculptură executată de prietena sa Solveg Petcof, studentă în anul V... Un nud. Mult mai sensibilă decît el; trebuia să vedeți numai mișcarea pudică, concentrată, extrem de feminină în acoperirea goliciunii. Despre Solveg — fata are un nume nordic, care i se potrivește foarte bine — Asen mi-a vorbit totuși mai puțin, și-i de înțeles...

L-am auzit însă într-o seară vorbind cu ea la telefon și niciodată limba bulgară nu mi s-a părut atît de melodioasă și nuanțată. Acea convorbire — la care Asen m-a lăsat să asist — a ținut locul oriecărei mărturisiri despre Solveg. I-am văzut, în sfîrșit, împreună la castelul de la Țarskoie Bistrița, la începutul studiului tavanului sufrageriei, sculptat în lemn... Fostă reședință de vară a regilor bulgari — castelul acesta e de un lux deajuns de grosolan și-ți dă sentimentul că aci au stat niște comis-voiajori îmbogățiți peste noapte din două-trei lovituri, vulgari în pretenția de a poza în maharadjahi. Castelul nu se compară însă cu palatul de vînătoare de la Sidniakovo unde găsești documente de o prostie și un prost gust masiv. În sala de ședințe, de pildă, un tablou încărcat cu floricele de la o expoziție de desen a unei școli elementare, cuprinzînd dineurile regale din luna mai a anului 1901! În budoarul Mariei Luiza — soția lui Ferdinand — pereții-s tapetați cu stampe prezentînd piețele Parisului. Aci, la Țarskoie Bistrița, dimpotrivă, în camera lui Boris, fiul Mariei Luiza, este gravată o inscripție nostalgică, chipurile, dar de aceeași „filozofie" ieftină și vulgară: „East, west, home's best" („Răsărit, Apus, acasă-i mai bine!"...) Nostalgie boierească, exprimată în englezește, desigur... Totuși, există în acest castel o comoară inapreciabilă, mai ales pentru sculptorii bulgari: tavanele sufrageriei castelului. Tavanele sînt lucrate de maeștrii vechilor și celebrelor școli de sculptură în lemn, de la Samokov și Treven. Sînt modele simple, fără mari complicații, nu spumoase „dantelării" în lemn, ci de o anume sobrietate, solemne, serioase, de un bun gust propriu artei populare, zdrobind literalmente artificialitatea foștilor stăpîni. Pentru sculptorii decoratori, aci e un paradis al inspirației...

Eram aci, mai aproape ca oricînd, de Asen Popov, de arta lui. Și atunci — fără să-și dea seama de ecoul mărturisirii lui — Asen mi-a povestit, calm, că la vîrsta de 20 de ani, acum 10 ani, în 1944 a plecat voluntar pe front, împotriva fasciștilor... a luptat pe un tanc... la Skoplje în Iugoslavia a fost grav rănit... în șira spinării... trei ani a stat în spital... după aceea a intrat la institut... Are 30 de ani, 70 la sută capacitate de muncă și primește pensie de invalid!

Asen Popov primește la 30 de ani pensie de invalid și pregătește monumentul abundenței! Nu mai mi-era nimic ciudat în Asen, în predispoziția lui spre mărturisiri... Plutea — mai pătrunzător ca niciodată, aburul ei și mă lăsam învăluit de întreaga căldură a sufletului lui Asen...

★

Plovdiv e un rai al arheologilor. Vechea Pulpudeva tracă așezată pitoresc și strategic pe trei coline — a fost un mare centru politic-cultural și în vremea dominației grecești, apoi romane. La muzeul arheologic al orașului găsești o bogăție de mărturii ale stadiumurilor, băilor, apeductelor, forumurilor romane, deși orașul a fost distrus pe rînd și de goți și de huni și de avari. Muzeul degajă gravitate științifică și a trebuit să constat ușor trist, că la directorul muzeului, tovarășul Hristu Djambov această gravitate e mai mult decît de ordin științific... Ne-a condus protocolar prin sălile muzeului; era oficial, exact, echilibrat în explicații, dar bănuiam — nu știu de ce — că acesta nu e Djambov... Poate pentru că era prea tînăr, ochii prea vii ca să-și fi însușit de acum gravitatea asta oficială, poate pentru că eram prea convins că bulgarilor le repugnă tot ce e rece, protocolar, premeditat... Așteptam un singur semn ca Djambov să mi se deschidă. După ce am vizitat muzeul, am intrat în biroul său; pe masă, un Anuar; l-am cerut prietenește și tovarășul nostru mi l-a înmînat, surîzînd... Familiar — parcă era altul, deodată — ne-a explicat că acesta e primul număr al „Anuarului Muzeelor bulgare" — de care el se îngrijește... are două articole aci, unul despre o fermă romană lîngă Filipovo („dacă vreți vi-l pot traduce"... glumi cald...). Și tot aci avem o colaborare a lui Ion Rusu din Romînia despre toponimia Iscărului, unde aduce noi puncte de vedere, da... Scoate repede din bibliotecă revista romînească „Studii și cercetări de istorie veche" — și încet, încet, Djambov se aprinde discutînd despre arheologia romînească și cea bulgară... Devine volubil, vesel și — dați-mi voie să vă dau acest amănunt — își deschide nasturii hainei... În fața mașinii, ne încredințează cea mai mare bucurie: pleacă peste trei zile în Durostor, la efectuarea unor săpături privind cultura materială a slavilor... Va fi împreună acolo cu arheologi romîni și sovietici... Era încîntat, exuberant și — deși Ivanciu, șoferul, claxona — Djambov ne demonstra că, problemele de la Durostor sînt foarte importante, ținînd seama de dezinteresul burgheziei, atît bulgare cît și romîne, față de chestiunea slavă, și dacă vreți să știți... Hristu Djambov, directorul gravului muzeu arheologic din Plovdiv, arăta atunci, în clipa despărțirii noastre, ca un tînăr căruia i s-a citit pentru prima oară, o poezie la cenaclu...

★

Tovarășul Levin, șeful secției culturale a sfatului popular al regiunii Plovdiv mi-a mărturisit — în fața unui pahar cu limonadă „Aroma" — că a plîns aflînd de înfrîngerea echipei ungare în finala campionatului mondial de fotbal... M-a rugat ca oricînd îi văd jucînd pe băieții noștri de la Dinamo-Orașul Stalin, să-i susțin și pentru el... (Dinamo-Orașul Stalin are simpatii multe la Plovdiv). Tovarășul Levin, comunist vechi, om care a început să chelească bine, e nebun după fotbal...

★

Unul dintre cele mai tonice tablouri văzute în Bulgaria: ambalarea strugurilor la gospodăria agricolă colectivă de la Pîrveneț... Într-o curte mare, femei — mai în vîrstă și tinere — mulți, mulți băieți, în fața unor mese lungi încărcate cu struguri afuzalee, boabe cît jumătate de deget, brumate, alegeau ciorchinii copleșitori și-i așezau în lădițe de lemn fin, acoperindu-i apoi cu hîrtie elegantă pe care era tipărit: „Bulgar". Oamenii cîntă, rîd, un afiș mare îi cheamă pentru după-amiază la cinema, fetele trag cu ochiul la băieți, strigăte de la bascule, unde se cîntăresc lădițele și peste tot struguri, struguri, struguri... Nu aș fi crezut vreodată că o asemenea muncă — ambalaj, în esență — poate să aibă atîta farmec și poate conviețui cu atîtea cîntece...

Gestul cel mai expresiv întîlnit aci este acela al prezentării ciorchinilor. O fată sau un băiat, să zicem, se întrerupe din cîntat și face semn cu cotul vecinului, ridicîndu-i în fața ochilor, ciorchinele enorm; privirea scînteiază ca și cum ar savura briliante; alteori, omul admiră singur strugurii...

L-am surprins pe Toma Ivanov Vetrenschi într-o asemenea clipă de adîncă venerație față de roadele pămîntului: contempla ciorchinele, cu ochii lui mari, cu gura puțin deschisă. Nu are mai mult de 18 ani; un puf blond — să-i zicem de acum barbă? — îi înconjoară fața. Toma ținea delicat în mînă un ciorchine brumat; îl înălță spre soare, învîrtindu-l lent ca să soarbă parcă întreaga lumină a zilei; privea lung, vrăjit. Încet, îl așeză în lădiță ca și cum ai pune un colier în cutiuța de catifea a bijutierului. Și-a oficiat în liniște slujba, deși în jur nu conteneau rîsetele și cîntecul. M-a lămurit că-i fiul vicepreședintelui colectivei făcînd semn cu capul spre tată-său, un bulgar înalt, solid, în sandale enorme. Toma are într-adevăr 18 ani și e membru colectivist de 6 ani. De la 12 ani! Nu are de gînd să plece din gospodărie pe la școli sau cine știe unde... alții, foarte mulți chiar, s-au dus de la Pîrveneț la Sofia, Plodiv și „au ajuns"... El, de ce să mi-o ascundă, vrea să rămînă aci, cu strugurii aceștia — a luat un nou ciorchine — cu brigada lui. Din nou ridică spre soare strugurii și-mi oferă un bob; îmi explică că bobul trebuie să fie brumat bine, altfel... Așa-i rasa asta — afuzalee... Se opri... Sosise clipa „contemplării"... Nu mai știa de mine!...

Îl păstrez însă în amintire, pecetluind una dintre cele mai curate imagini bulgărești: oamenii, acolo, înțeleg de timpuriu frumusețea bobului de strugure!

Dușa — suflet — om!

RADU COSAȘU

RECENZIE

„CIKALOV" de Nikolai Bobrov

Demostene Botez

Volumul „Cikalov" a apărut în Editura Cultură Fizică și Sport. Ar fi greșit să se creadă că aceasta este numai o întîmplare și că viața ilustră a lui Cikalov, viața lui de erou nu are nici o legătură cu sportul, deoarece în concepția socialistă sportul nu este o plăcere în sine sau o afacere pentru unii oameni, ci un mijloc pentru educarea în spirit eroic, în spiritul dîrzeniei și al curajului cetățenilor unei țări.

„Cikalov" este o carte biografică. Istoria literaturii universale cunoaște mai de mult cărți biografice și ceea ce se numește „vieți romanțate", în care subiectul cărții îl constituie viața unui om celebru. Ne aducem aminte în această privință de „Leonardo da Vinci" al lui Romain Rolland. Mulți, însă, din autorii care au trăit și trăiesc încă în țările capitaliste au avut o anumită optică pentru viața oamenilor celebri și au popularizat-o, numai cu gîndul de a stîrni interesul și curiozitatea pentru anumite dedesubturi din viața lor, și pentru a da „o lovitură".

Concepția sovietică ce se relevă în volumul „Cikalov" definește un altfel de a privi eroismul și romanele biografice. Într-o carte ca aceasta nu se urmărește dezvăluirea decît a calităților omenești excepționale și educarea civică corespunzătoare unor asemenea calități înălțătoare.

Cikalov apare ca un erou în sensul unei lupte dîrze, lipsită de spirit de aventură, dusă cu conștiință și cu pricepere pentru progresul omenirii.

Din cartea „Cikalov", nu reiese pentru cititori numai figura eroului, dar în aceeași măsură rezultă toate condițiile sociale, politice și economice etc., adică tot climatul sufletesc din Uniunea Sovietică, care l-a format pe Cikalov și care a înlesnit ascensiunea lui excepțională. Cikalov este un om format de mediul și concepția sovietică. El nu putea apare și nici nu se putea dezvolta decît în mediul sovietic, în care spiritul de eroism constituie o condiție de viață și o aspirație.

În această carte, Bobrov nu a urmărit o construcție specifică romanului. El a urmat numai în mod cronologic dezvoltarea eroului Cikalov. Dar din cauză că această dezvoltare este în continuă creștere și marchează fapte cu totul excepționale, romanul se desfășoară în mod crescînd pînă ce atinge un apogeu și sfîrșește cu tragicul morții lui Cikalov.

În desfășurarea subiectului, autorul a știut să îmbine în mod artistic viața de familie a eroului, faptele sale personale excepționale, complexitatea mediului în care s-a dezvoltat, sprijinul enorm pe care i l-a dat eroului Partidul Comunist, viața sufletului eroului, patriotismul său, atașamentul față de popor.

Cikalov este un om din popor. Bunicul său trăia într-un mic cătun și era, cum spuneau oamenii, un om aprig și foarte puternic. Tatăl lui Cikalov, Pavel era muncitor. Lucra la descărcarea șlepurilor, devenind apoi cazangiu. Cikalov însuși începe școala vieții prin a fi cazangiu, lucrînd alături de tatăl său; face apoi școala de meserii din Cerepoveț de unde fuge din cauza mîncării proaste; apare apoi fochist pe draga „Volga 1", apoi pe vaporul „Balan". După ce este stăpînit de ideea de a deveni aviator, intră lăcătuș mai întîi la un parc de aviație și face apoi o școală de teorie și apoi de practică la Școala superioară de aviație din Moscova, apoi la Școala de lupte aeriene din Serpuhovo, de unde intră în escadrila de vînătoare nr. 1 din Leningrad. E scos din armată, în urma unor intrigi, de către dușmanii poporului. Cikalov are un moment de depresiune, dar intervine minunata sa tovarășă de viață Olga, care-l cunoaște foarte bine și care-i arată că el nu poate trăi decît ca aviator. Cikalov este apoi reprimit la Institutul de cercetări științifice al forțelor militare aeriene. În mintea lui ia naștere ideea unui zbor lung prin Arctica; planul său nu se realizează decît cu ajutorul partidului și al guvernului. Cikalov execută acest zbor greu în condiții excelente. El însă nu se culcă pe lauri. Îl urmărește ideea unui zbor peste Pol în America, pe care îl realizează în aceleași bune condiții. Devine celebru în întreaga lume; tenace, exigent, el intră la un institut de încercare a noilor tipuri de avioane, adică în cea mai grea și mai riscantă muncă a unui aviator. O muncă în care se cere un curaj excepțional, dar în care se cere și o pricepere excepțională. În această nouă muncă, el nu se mulțumește numai să încerce avioanele, ci să și lucreze în ateliere, cu proiectanții, dînd indicații pentru corectarea și îmbunătățirea avioanelor pe care le încerca.

Cikalov a fost un adevărat om de știință în domeniul aviației. Cunoștințele lui superioare l-au făcut să vadă just progresul și viitorul aviației. O dată, mîngîind aripile unui avion, a cărui viteză îl încîntase, Cikalov spune: „Viteza, viteza, aceasta e viitorul. Va cîștiga în luptă cel ce va realiza o viteză mai mare".

În munca lui riscantă, Cikalov își găsește moartea. În timpul unei încercări, motorul îngheață și Cikalov, la aterizare, moare.

Romanul nu se termină cu moartea lui Cikalov. Unii ar fi tentați să se întrebe, ce anume mai poate continua. Dar ce continuă în acest roman este tot atît de important ca și viața lui Cikalov, căci este prezentarea „școlii" pe care a făcut-o Cikalov, ca și prezentarea omagiului pe care Uniunea Sovietică și oamenii săi i-l aduc lui Cikalov, după moarte.

În această succesiune de fapte cititorul găsește o serie de alte împrejurări care definesc pe omul și eroul Cikalov, cît și condițiile în care el s-a dezvoltat.

Cititorul va găsi în carte pe omul simplu Cikalov, omul îndrăgostit de natură, îndrăgostit mai ales de Volga lui dragă, pe malul căreia s-a născut, omul care merge la vînătoare și la pescuit cu bătrîni țărani din sat, cu care stă de vorbă la un foc de crengi, omul care iubește arta, care vizitează cu pasiune muzee, care discută literatură cu Korneiciuk...

În această carte, cititorul va găsi împletindu-se în mod armonios munca de aviator și cea cetățenească cu viața de familie. Va cunoaște pe minunata sa soție Olga, care este un adevărat tovarăș de viață, va cunoaște pe copiii lui Cikalov și jocurile acestuia cu fetița lui cea mică Lerocica, căreia, în joacă, cu un cearșaf în cap îi explică despre zborul fără vizibilitate; va cunoaște pe minunata femeie care l-a crescut și s-a îngrijit de Cikalov și va găsi pagini de adîncă înduioșare.

În această carte, cititorul va găsi exprimat în cel mai înalt grad patriotismul sovietic. Îl va găsi pe Cikalov legat sufletește, ca într-o continuare, prin generații de vestitul aviator Nesterov și de bătrînul aviator și savant Rossinski. Aici va găsi accentele cele mai mișcătoare de dragoste ale lui Cikalov pentru patria sa, pentru Volga lui dragă, accente care sînt cu atît mai impresionante cu cît ele îi vin departe de patrie, în America străină lui, ori pe puntea transatlanticului „Normandie" care-l apropia de țară.

În această carte, cititorul va mai găsi confruntarea celor două lumi: cea imperialistă și cea sovietică, prin mintea și prin ochiul unui om al progresului. În acest roman, prin relatarea unor multiple și variate împrejurări, este demascat sinistrul stil de viață american.

Singura amintire pozitivă din acest contact este primirea pe care muncitorii i-au făcut-o lui Cikalov ca reprezentant al Uniunii Sovietice. Delegații acestor muncitori i-au făcut cadou lui Cikalov o minunată sculptură care reprezintă o coloană pe vîrful căreia trei vulturi susțineau globul pămîntesc. Pe glob muncitorii trasaseră itinerariul aviatorilor, deasupra Polului se înălța un model minuscul al avionului, iar pe postament erau gravate artistic cîteva cuvinte din partea lor către aviatori.

În sfîrșit, cititorul va cunoaște prin acest roman legătura largă și puternică pe care poporul sovietic o are cu eroii săi și recunoștința pe care el o arată acestora. Muzeul din casa natală a lui Cikalov; amintirile aviatorilor; un vapor pe Volga, care-i poartă numele, țin vie pe locurile lui natale amintirea lui Cikalov.

Cu această bogăție de fapte și sentimente cartea este un înalt manual de educație civică, cu atît mai prețios pentru tineret.

In laborator

Dezvoltarea agriculturii noastre, planurile largi inițiate de partid și guvern pentru sporirea belșugului de roade ale pămîntului cer azi celor care se dedică tehnicii agricole o muncă perseverentă, plină de răspundere. Mai ales cînd te afli la începutul muncii științifice ești dator să adîncești fiecare noțiune predată, fiecare lecție, fiecare experiență practică... Nici o superficialitate, nici o „jumătate de măsură"... In laboratorul de chimie al școlii lor, elevii anului I din grupul școlar tehnic agricol din Sibiu studiază cu migală experiențele, hotărîți să-și însușească profund bazele specialității lor, atît de necesară economiei noastre naționale.

(Foto: AGERPRES)

Orchestra „Barbu Lăutaru" — spre Egipt

Duminică dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Egipt, unde va da o serie de concerte de muzică populară romînească, o formațiune a orchestrei de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de stat din București.

Conducerea muzicală a formațiunii o are dirijorul Nicu Stănescu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, iar soliști sînt: Mircea Buciu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, și Maria Lătărețu, solistă a Radiodifuziunii Romîne.

Intîlnirea conducătorilor P. C. U. S. şi ai guvernului sovietic cu scriitori sovietici

MOSCOVA 14 (Agerpres). — La 13 decembrie a avut loc în sediul Comitetului Central al P.C.U.S. o întîlnire între conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic şi scriitori, în legătură cu cel de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici, care începe la 15 decembrie a.c.

La întîlnire au participat tovarăşii N. A. Bulganin, K. E. Voroşilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Şatalin, personalităţi din conducerea Uniunii Scriitorilor Sovietici şi organizaţiilor de scriitori din republicile unionale, scriitori de seamă din R.S.F.S.R., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Uzbecă, R.S.S. Kazahă, R.S.S. Gruzină, R.S.S. Azerbaidjană, R.S.S. Lituaniană, R.S.S. Moldovenească, R.S.S. Letonă, R.S.S. Kirghiză, R.S.S. Tadjică, R.S.S. Armeană, R.S.S. Turkmenă şi R.S.S. Estonă.

O manifestare emoţionantă a prieteniei sovieto-chineze

— SPECTACOLUL ANSAMBLULUI ARMATEI POPULARE CHINEZE LA MOSCOVA —

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Sute de mii de locuitori ai Moscovei şi oaspeţi veniţi în capitala U.R.S.S. din numeroase oraşe şi sate ale Uniunii Sovietice au ascultat la 13 decembrie concertul Ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare transmis prin radio de la Teatrul Mare Academic de Stat al U.R.S.S.

Teatrul era arhiplin. Înainte de începerea concertului au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Populare Chineze şi U.R.S.S. Oaspeţii au fost salutaţi de o delegaţie alcătuită din artişti sovietici de seamă — B. A. Aleksandrov, L. V. Baratov, E. N. Gogoleva, V. G. Zaharov, M. N. Kedrov, A. S. Melik-Paşaev, N. S. Nadajdina, A. V. Svesnikov, R. N. Simonov, E. F. Smolenskaia, R. S. Strucikova.

Directorul Teatrului Mare, A. I. Anisimov, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., a adresat oaspeţilor cuvinte calde şi cordiale ce se pot adresa numai celor mai dragi şi mai buni prieteni.

La concert au fost de faţă conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic — N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov, N. M. Şvernik, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Şatalin. În lojă, alături de ei se afla Cian Ven-tian, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S.

La concert au asistat miniştrii U.R.S.S., oameni ai muncii de la întreprinderile din Moscova, oameni de ştiinţă, literatură şi artă, şefii şi membrii ambasadelor şi legaţiilor diferitelor state străine.

Concertul a fost condus de Van Ciu-ai şi L. Koşukova.

Întîlnirea artiştilor R. P. Chineze cu locuitorii Moscovei s-a transformat într-o emoţionantă şi vie manifestare a prieteniei dintre cele două mari popoare.

Declaraţia-program a noului guvern cehoslovac

PRAGA 14 (Agerpres). — Ceteka transmite: În cadrul sesiunii Adunării Naţionale a R. Cehoslovace, Viliam Siroky, prim ministru al Republicii Cehoslovace, a prezentat la 13 decembrie declaraţia-program a guvernului.

Alegerile pentru Adunarea Naţională a Cehoslovaciei şi pentru Consiliul Naţional Slovac, care au avut loc la 28 noiembrie, a spus Siroky, au constituit o glorioasă victorie a oamenilor muncii de la oraşe şi sate. Poporul nostru sprijină cu hotărîre politica Frontului Naţional. Această victorie are nu numai o uriaşă importanţă în ce priveşte politica internă, ci are şi o mare importanţă internaţională. Prin votul său, poporul nostru a declarat cu tărie că aprobă necondiţionat propunerea Uniunii Sovietice cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa şi că sprijină în întregime eforturile guvernului cehoslovac îndreptate spre traducerea în viaţă a acestei propuneri, că nu intenţionează să privească în mod pasiv refacerea militarismului german şi că este ferm hotărît să ia toate măsurile pentru asigurarea securităţii sale.

Vorbind apoi despre problemele de politică internă a guvernului, V. Siroky a subliniat că cooperativele agricole unice constituie forma principală a marii producţii agricole socialiste, temelia creşterii rapide şi continue a tuturor ramurilor agriculturii.

După ce a subliniat că industria grea continuă şi de acum înainte să rămînă temelia dezvoltării întregii economii naţionale, V. Siroky s-a ocupat de problemele construcţiei economice în următorii ani.

Guvernul Frontului Naţional, a spus în încheiere V. Siroky, este ferm convins că Adunarea Naţională îi va acorda încrederea şi sprijinul deplin în lupta pentru menţinerea păcii şi pentru o viaţă fericită a poporului cehoslovac.

Manevrele presei reacţionare franceze

PARIS 14 (Agerpres). — TASS transmite: Presa franceză de dreapta se străduieşte să abată atenţia de la eşecul manevrelor propagandistice, care au scopul de a înşela opinia publică din Occident prin afirmaţii că după ratificarea acordurilor de la Paris, Uniunea Sovietică va fi „nevoită" să ducă tratative cu puterile occidentale în problemele austriacă şi germană.

Poziţia Uniunii Sovietice în această problemă, exprimată în nota guvernului sovietic din 8 decembrie şi în discursul lui V. M. Molotov rostit la 10 decembrie, au silit pe adepţii ratificării să recurgă la o nouă manevră pentru a încerca să iasă cu faţa curată.

Presa franceză de dreapta încearcă acum „să dovedească" că eşecul manevrelor lui Mendès-France s-ar datora în general lipsei de dorinţă a guvernului sovietic de a duce tratative cu puterile occidentale în problemele austriacă şi germană.

Într-un comentar al corespondentului ziarului „Figaro", poziţia Uniunii Sovietice este denaturată în mod şi mai grosolan. „La Londra — scrie corespondentul — se declară că U.R.S.S. dovedeşte din nou inutilitatea strădaniilor de a începe în momentul actual tratative reale".

Vorbind despre tratativele „din momentul actual", „Figaro" face o încercare nedibace de a încurca problema.

Este evident că noile vicleşuguri propagandistice ale presei franceze urmăresc să strecoare prin toate mijloacele posibile şi imposibile prin Adunarea Naţională franceză ratificarea acordurilor de la Paris. Dar toate încercările de a înşela opinia publică, prin denaturarea grosolană a politicii Uniunii Sovietice, sînt condamnate la eşec.

Tineri scoţieni împotriva acordurilor de la Paris

LONDRA 14 (Agerpres). — TASS transmite: — Oamenii simpli din Anglia se pronunţă cu hotărîre împotriva politicii de reînviere a militarismului german. La mişcarea împotriva reînarmării Germaniei occidentale participă activ membri de rînd ai partidului laburist şi ai sindicatelor care critică poziţia conducătorilor lor de sprijinire a politicii de înarmare a Germaniei occidentale.

Atitudinea englezilor simpli faţă de această politică este confirmată de cuvîntările delegaţilor la cea de a 15-a conferinţă anuală a tinerilor membri ai congresului sindicatelor din Scoţia, care s-a ţinut la Glasgow. Astfel unul din delegaţii la conferinţă, Guy, preşedintele Consiliului consultativ de tineret al congresului sindicatelor din Scoţia, a condamnat acordurile de la Londra şi Paris cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale. Toţi cei pe care îi îngrijorează soarta tineretului din ţara lor, a declarat el, trebuie să ţină minte că crearea unei noi alianţe militare a celor nouă ţări pe baza acordurilor de la Paris este o crimă.

Nemulţumirea maselor muncitoare din S.U.A. reflectată de congresul C.I.O.

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite: La Los Angeles şi-a încheiat lucrările cel de al 16-lea congres anual al Congresului sindicatelor industriale (C.I.O.). La lucrările congresului au participat aproximativ 700 de delegaţi din partea organizaţiilor sindicale afiliate la C.I.O., organizaţii care, potrivit datelor presei americane, numără 4—5 milioane membri.

Conducerea C.I.O. s-a pronunţat la congres în sprijinul actualei politici a guvernului S.U.A. care primejduieşte serios cauza păcii în Europa şi în alte regiuni ale globului. Ca rezultat al acestei poziţii a conducerii C.I.O. la congres au fost adoptate rezoluţii care sprijină orientarea reacţionară a S.U.A. faţă de Republica Populară Chineză şi celelalte ţări democratice. Una din rezoluţii se pronunţă de fapt pentru mărirea continuă a cheltuielilor de război ale guvernului S.U.A.

Totuşi, la congres s-a reflectat şi starea de spirit a masei membrilor de rînd ai sindicatelor, nemulţumiţi de politica de agravare a încordării internaţionale şi de intensificare a ofensivei monopolurilor împotriva drepturilor oamenilor muncii americani.

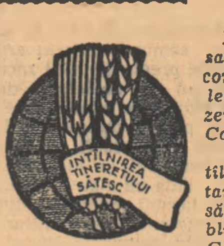
Într-o serie de rezoluţii cu privire la probleme de politică externă, congresul a condamnat politica de refacere a wehrmachtului german şi de înarmare a „castei militare germane care a constituit o primejdie de-a lungul ultimelor secole". Congresul s-a pronunţat de asemenea împotriva acordului militar dintre S.U.A. şi Spania franchistă, împotriva politicii reacţionare a S.U.A. în Guatemala. În alte rezoluţii, C.I.O. cere continuarea eforturilor în cadrul O.N.U. în ce priveşte planul de dezarmare şi instituirea unui control asupra armei atomice, ridicîndu-se împotriva „introducerii sub orice formă a instrucţiei militare generale" în S.U.A. Una din rezoluţii condamnă „zăngănitul isteric al armelor" de către binecunoscutul senator Knowland.

În cuvîntările rostite la congres s-a putut observa de asemenea neliniştea pricinuită de ofensiva din ce în ce mai intensă a reacţiunii împotriva drepturilor poporului american. Congresul a adoptat o rezoluţie în care cere Camerei Reprezentanţilor şi Senatului să numească o comisie mixtă „cu scopul de a ancheta încălcările drepturilor cetăţeneşti în întreaga ţară şi de a recomanda măsuri şi mijloace de luptă împotriva acestor încălcări".

La cererea delegaţilor la congres au fost adoptate rezoluţii cu privire la necesitatea măririi salariilor, a creării unei comisii „pentru angajarea la lucru în condiţii echitabile" şi alte cîteva rezoluţii.

Aceeaşi vîrstă — aceleaşi revendicări

CORESPONDENŢA DIN VIENA

În cunoscuta sală Mozart, au continuat discuţiile la raportul prezentat de Franco Concas.

La această întîlnire, reprezentanţii tineretului sătesc din Republica Democrată Germană şi din Germania occidentală au venit uniţi într-o singură delegaţie. Luînd cuvîntul, unul din delegaţii tineretului sătesc german, a arătat că în timp ce în Germania occidentală muncitorii agricoli şi micii proprietari suferă condiţii deosebit de grele de viaţă, satele Republicii Democrate Germane cunosc o înflorire tot mai mare. El a arătat de asemenea că poporul german se pronunţă împotriva ratificării acordurilor de la Londra şi Paris, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, se pronunţă pentru o Germanie unită şi paşnică.

Preşedintele adunării a anunţat: are cuvîntul delegatul tineretului sătesc din Brazilia. Printre şirurile de mese îşi făcea loc un tînăr scund, cu faţa suptă, aspră. Lunile de şomaj, drumurile bătute săptămîni întregi în căutare de lucru, zilele de foame i-au înăsprit faţa acestui muncitor agricol, care nu se poate bucura acolo în Brazilia de anii tinereţii. A început să vorbească cu glas domol şi în sală sutele de delegaţi au aflat durerea milioanelor de tineri brazilieni în numele cărora vorbea reprezentantul lor.

„Dragi prieteni, credem că este necesar a înfăţişa în amănunt condiţiile de viaţă din Brazilia. Noi sîntem convinşi că problemele tineretului sătesc din ţara noastră nu sînt decît o parte din problema generală a populaţiei ţărăneşti care trăieşte oprimată. 149.000 de mari proprietari deţin 75% din suprafaţa totală a terenurilor agricole în Brazilia, în timp ce 10 milioane de ţărani n-au pămînt. Şi nu se poate să ne gîndim la viaţa unui tînăr muncitor agricol, agronom sau tehnician, fără să ne gîndim la pămînt.

Noi sîntem de asemenea convinşi că nu ne putem gîndi la cucerirea unei vieţi mai bune dacă nu ne unim forţele cu acelea ale întregului popor, în lupta pentru independenţa naţională şi pentru pace. Comerţul produselor noastre agricole de export este monopolizat de cîteva companii nord americane. Aceste companii dictează preţul pentru cafeaua noastră, pentru bumbacul nostru, pentru zahărul nostru şi ne împiedică de a face comerţ cu alte ţări care ne-ar plăti preţuri mai bune. Din această cauză milioane de agricultori sînt condamnaţi la ruină. Producţia agricolă scade şi milioane de muncitori agricoli de pe plantaţiile de bumbac, cafea şi trestie de zahăr merg dintr-un sat în altul fără lucru.

Pămîntul, independenţa naţională sînt pur şi simplu revendicări pentru care luptă cu multă căldură tineretul sătesc din patria noastră".

OCTAVIAN PALER

In Comitetul Politic Special al Adunării Generale O. N. U.

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 13 decembrie a Comitetului Politic Special al Adunării Generale a început discutarea problemei ridicate de delegaţia Uniunii Sovietice cu privire la încălcarea libertăţii navigaţiei în zona mărilor Chinei.

Primul a luat cuvîntul I. A. Malik, reprezentantul U.R.S.S., care a declarat că Organizaţia Naţiunilor Unite trebuie să ia măsuri pentru a pune capăt atacurilor piratereşti ale ciankaişiştilor împotriva vaselor comerciale în larg.

Delegaţia U.R.S.S. a prezentat spre examinare Comitetului Politic Special, care discută problema cu privire la încălcarea libertăţii navigaţiei în zona mărilor Chinei, următorul proiect de rezoluţie:

„Avînd în vedere că în ultimul timp în zona mărilor Chinei au devenit tot mai frecvente cazurile cînd vase de război care îşi au baza pe insula Taivan şi care sînt sub controlul autorităţilor S.U.A. săvîrşesc atacuri piratereşti în larg împotriva vaselor comerciale aparţinînd diferitelor ţări, capturează aceste vase, dedîndu-se la violenţe faţă de membrii echipajelor;

Adunarea Generală, considerînd că aceste acţiuni reprezintă o încălcare flagrantă a principiului unanim recunoscut al libertăţii navigaţiei în largul mării, creează obstacole serioase în calea comerţului internaţional şi duc la agravarea situaţiei din Extremul Orient;

Condamnă cu hotărîre aceste acţiuni şi cere guvernului S.U.A. să ia măsurile necesare pentru împiedicarea pe viitor a unor asemenea acţiuni, precum şi pentru eliberarea vaselor comerciale străine capturate şi a echipajelor lor care se află în porturile insulei Taivan".

Scurte ştiri

★ Răspunzînd invitaţiei Ministerului Ocrotirii Sănătăţii al U.R.S.S., la 13 decembrie a sosit la Moscova o delegaţie de organizatori sanitari din R.P.R. Delegaţia este condusă de ministrul Sănătăţii al Republicii Populare Romîne, Voinea Marinescu.

★ La 11 decembrie a sosit la Pekin o delegaţie de oameni de afaceri olandezi în frunte cu C. Johannes Schaap.

★ Din Tokio se anunţă că Asociaţia japoneză pentru promovarea comerţului internaţional a adoptat o hotărîre prin care cere noului cabinet japonez să promoveze comerţul cu China şi să invite o delegaţie comercială chineză să vină în Japonia.

★ Conferinţa europeană împotriva înarmării Germaniei occidentale, care şi-a încheiat lucrările la 12 decembrie, a hotărît în unanimitate să însărcineze Biroul său să organizeze în viitor o întîlnire între o delegaţie a acestei conferinţe şi reprezentanţii U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară care nu au putut să ia parte la lucrările conferinţei, deoarece nu au primit vize de intrare în Franţa.

★ La Geneva şi-a încheiat lucrările grupul de lucru pentru electrificarea agriculturii al Comitetului pentru problemele energiei electrice de pe lîngă Comisia economică a O.N.U. pentru Europa.

La şedinţele grupului de lucru au participat delegaţi a 18 ţări, printre care U.R.S.S., Franţa, Anglia, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, Romînia, Bulgaria şi alte ţări europene, precum şi S.U.A.

★ După cum relatează ziarul sirian „Al-Hadara", studenţii de la Universitatea din Damasc au adresat preşedintelui republicii, primului ministru şi preşedintelui parlamentului o petiţie în care protestează împotriva ţinerii la Damasc a conferinţei diplomaţilor americani acreditaţi în ţările Orientului Mijlociu.

★ După cum transmite Biroul Indian de informaţii, luînd cuvîntul la 12 decembrie la Lucknow în faţa a peste 100.000 de persoane, primul ministru Nehru a recomandat întregii lumi cele cinci principii enunţate în declaraţiile comune chino-indiană şi chino-birmană ca model de coexistenţă paşnică.

CARNET extern

Americanul simplu şi renaşterea wehrmachtului

Există un subiect pe care presa occidentală îl ignorează aproape cu desăvîrşire: ce gîndeşte americanul simplu şi cum reacţionează el faţă de perspectiva renaşterii militarismului prusac? Tăcerea păstrată cu atîta grijă, în jurul unei probleme de o atare însemnătate, echivalează încă cu recunoaşterea opoziţiei crescînde pe care poporul american o manifestă faţă de politica propriilor săi guvernanţi. De altfel, către o asemenea concluzie te îndeamnă şi articolul publicat în urmă cu cîteva zile de ziarul burghez parizian „Le Monde", sub semnătura lui Maurice Duverger. Articolul este semnificativ în ceea ce priveşte reflectarea stării de spirit din S.U.A.

Ziaristul francez, chiar pe baza izvoarelor de informaţie americane, afirmă categoric că „Statele Unite încep să ia cunoştinţă de primejdiile reînarmării Germaniei". Din această afirmaţie apărută într-unul din cele mai cunoscute ziare burgheze este interesant de reţinut două lucruri: în primul rînd, recunoaşterea faptului că reînarmarea Germaniei occidentale comportă grave primejdii pentru pace; în al doilea rînd, recunoaşterea faptului că americanul simplu nu mai dă gir în alb politicii guvernului Eisenhower-Dulles.

Desigur, nu-i vorba de o transformare bruscă a punctului de vedere al americanului simplu faţă de politica internaţională. Influenţa pe care o are asupra poporului american propaganda care serveşte interesele negustorilor de arme din Wall-Street este încă mare. Dar strădaniile presei şi radioului american de a denatura realitatea şi de a semăna isteria războinică, născocind diferite variaţiuni pe tema „primejdiei" sovietice, se dovedesc, într-o măsură mereu sporită, ineficace. Ziarul „Le Monde" arată că în S.U.A. „efectul morfinei c.d.e.-iste se împrăştie pe măsură ce teama de un atac militar sovietic slăbeşte şi se conturează destinderea internaţională". Paşii făcuţi pe drumul destinderii internaţionale au arătat că singurul mijloc valabil pentru a rezolva divergenţele între state îl constituie tratativele. În mintea americanului simplu se înrădăcinează astfel tot mai mult ideea că războiul nu este inevitabil, aşa cum i se spune de către guvernanţii săi. Ca o pildă semnificativă în acest sens „Le Monde" citează revista „Collier's", care în urmă cu cîteva luni vorbea despre inevitabilitatea unui nou război iar acum, nevoită să ia în considerare starea de spirit a poporului american, se întreabă dacă reînarmarea vest-germană nu pune în primejdie chiar interesele Americii.

Depărtarea de continentul european nu îi împiedică pe americanii realişti să înţeleagă că reînarmarea Germaniei occidentale constituie un primejdios joc cu focul. Apatia proverbială a americanului în problemele politice devine tot mai mult de domeniul trecutului. „Le Monde", bazîndu-se pe o seamă de constatări desprinse din însăşi atitudinea presei americane, face pronosticul că se apropie momentul în care poporul american îşi va da seama pe deplin că „reînarmarea germană este primejdioasă şi inutilă şi germanii nu o doresc".

Judecînd lucrurile în lumina celor scrise de ziarul „Le Monde" putem desprinde concluzia că, în politica lor de dominaţie mondială, guvernanţii de la Washington n-au de loc motive să se încreadă în fidelitatea unei mari părţi a poporului american.

E. OBERST

Lucrările Comisiei Dunării

BUDAPESTA 14 (Agerpres). — M. T. I. transmite:

La 13 decembrie, sesiunea Comisiei Dunării şi-a continuat lucrările. În şedinţa plenară au fost discutate şi adoptate bugetul şi planul de lucru al Comisiei Dunării pe 1955. Grupurile de lucru au început discutarea propunerilor suplimentare la „Regulile principale de navigaţie pe Dunăre" şi a regulamentului drepturilor şi obligaţiilor funcţionarilor aparatului Comisiei Dunării.

Adunarea membrilor corpului didactic universitar din Capitală

Universitatea „C. I. Parhon", Institutul Politehnic, Institutul Agronomic „N. Bălcescu", Institutul Medico-Farmaceutic şi celelalte institute de învăţămînt superior, invită membrii corpului didactic universitar din Bucureşti la adunarea ce va avea loc joi 16 decembrie, ora 18,30 în aula Facultăţii de ştiinţe juridice din b-dul 6 Martie nr. 64.

Adunarea va fi prezidată de acad. prof. S. Stoilov, membru al Prezidiului Academiei R.P.R. Vor lua cuvîntul acad. prof. Mihail Ralea, prof. univ. V. Vîlcovici, prof. univ. Gh. Ionescu-Siseşti, acad. prof. Iorgu Iordan, prof. univ. D. Combiescu, prof. univ. C. Dinculescu, prof. univ. Traian Ionaşcu, prof. univ. N. Sălăgeanu.

SPECTACOLE

MIERCURI 15 DECEMBRIE 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.:** O noapte furtunoasă, Gianni Schichi; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Naţional „I. L. Caragiale" (Studio):** Viaţă nouă; **Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia):** Mielul turbat; **Municipal:** Arcul de Triumf; **Tineretului:** Sînziana şi Pepelea; **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** Avarul; **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Cîntec despre marinarii Mării Negre; **Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti):** Slugă la doi stăpîni; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Şi Ilie face sport (ora 20, în sala din Calea Victoriei); **Circul de Stat:** Primul spectacol; **Teatrul „Ţăndărică":** Gîscănelul (ora 16, în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Cei trei muşchetari; **Republica, Bucureşti:** De doi bani speranţă; **Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel, Moşilor:** Epava din largul mării; **Timpuri Noi:** Oaspeţi dragi în ţara noastră, Pionieria nr. 7, Vulpoiul vopsit, Nouă puişori; **Lumina, 23 August:** Caut o nevastă; **Victoria:** Ogoare înţelenite; **Arta:** Iulius Fucik, Vineri 13; **Popular:** Într-un port îndepărtat; **Maxim Gorki:** Ludwig van Beethoven; **Vasile Roaită:** Copilul Dunării; **Gh. Doja, Libertăţii:** Primăvara pe gheaţă; **M. Eminescu:** Marile speranţe; **Mioriţa, Unirea:** Profesorul Fabre; **Tineretului:** Examen de maturitate; **Alex. Popov:** Circul; **8 Martie:** Hamlet; **Donca Simo:** Descoperirea misterioasă; **Constantin David:** Poemul dragostei; **Ilie Pintilie:** Volga-Volga; **Munca:** Agentul nr. 13; **Aurel Vlaicu:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Flacăra:** Şcoala curajului; **Alexandru Sahia:** Ordinul Anna; **N. Bălcescu:** Fanfan la Tulipe; **Cultural:** Prieteni credincioşi; **Gh. Coşbuc, T. Vladimirescu:** Scrisoarea cifrată; **8 Mai:** Suflete sbuciumate; **Olga Bancic:** Nu-i pace sub măslini; **Volga, Rahova:** Zilele miniei; **1 Mai:** Scanderbeg.

Forţa de neînvins a lagărului păcii

G. Vlădescu-Răcoasa

Persistenţa lagărului aţîţătorilor la război de a desfăşura politica sa „de pe poziţii de forţă" şi de a profera şi organiza ameninţări de tot soiul, precum şi graba suspectă a guvernelor reacţionare dintr-o serie de state vest-europene de a strecura prin parlamente acordurile de la Londra şi Paris, privitoare la reînvierea militarismului german, ne îndreptăţesc şi ne obligă şi pe noi, cei din lagărul păcii, democraţiei şi socialismului ca, odată cu afirmarea puternică a dorinţei noastre de pace şi de convieţuire civilizată cu toate popoarele lumii, indiferent de aşezarea lor politică, să ne socotim şi cîntărim şi noi forţele spre a strînge şi mai mult rîndurile şi a creşte puterea noastră de apărare şi, la nevoie, şi de şoc.

Faţă de îndemnurile cu adevărat neruşinate, dacă nu demente, ale aţîţătorilor la război care cheamă la dezlănţuirea unui nou măcel mondial şi la folosirea bombei atomice, îndemnuri la care urmaşii lui Hitler din Germania apuseană au şi început să se agite şi să zăngăne tot mai zgomotos armele, noi nu putem sta nepăsători.

Aşa cum afirmă Declaraţia conferinţei de la Moscova — aşa cum confirmă nota diplomatică adresată de U.R.S.S. puterilor occidentale şi o accentuează discursul lui V. M. Molotov cu prilejul aniversării tratatului franco-sovietic — ratificarea acordurilor de la Paris care deschid calea reînvierii militarismului german, va submina bazele păcii în Europa, va submina posibilitatea reglementării problemelor europene nerezolvate şi în primul rînd a problemei germane, va constitui o denunţare indirectă a tratatului franco-sovietic.

Întărirea capacităţii de apărare a ţărilor din lagărul păcii, democraţiei şi socialismului devine în acest sens o necesitate obiectivă urgentă.

În cazul ratificării acordului de la Paris, aceste ţări — după cum au declarat solemn la conferinţa de la Moscova — sînt hotărîte să ia măsuri comune în domeniul organizării forţelor armate şi a comandamentelor lor, cît şi alte măsuri necesare pentru întărirea capacităţii lor de apărare.

Din atitudinea şi din reacţia pe care au manifestat-o pretutindeni popoarele, la vestea acţiunii puterilor occidentale de reconstituire a armatelor hitleriste, comandate de aceiaşi criminali de război nazişti, scăpaţi de la ştreang şi eliberaţi din închisori, din atitudinea şi din reacţia aceasta spontană şi puternică împotriva reînvierii militarismului prusac se vede în primul rînd încrederea acestor mase şi a popoarelor iubitoare de pace în forţa uriaşă a ţărilor şi statelor care alcătuiesc lagărul păcii, democraţiei şi socialismului.

Forţa aceasta a lagărului păcii, democraţiei şi socialismului este mare, puternică, uriaşă, fiindcă se bazează în primul rînd pe mase, pe masele largi ale oamenilor muncii care sînt dornice de pace pentru a-şi construi o viaţă nouă. Ea este o forţă morală şi politică formidabilă.

Popoarele lumii sînt conştiente că astăzi acţionează în lume o forţă materială de neînvins, incomparabilă, lagărul democraţiei şi socialismului, care numără aproape un miliard de oameni.

În fruntea acestui lagăr imens, ce se întinde din mijlocul Europei pînă în Extremul Orient, stă Uniunea Sovietică, a cărei forţă economică, militară, politică, tehnică, culturală, nu are egal. Anul acesta, nivelul industriei grele a Uniunii Sovietice este de 3,40 ori mai ridicat decît în 1940. Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în ceea ce priveşte rezervele de petrol, minereu de fier, minereu de mangan, apatită etc. La dispoziţia Uniunii Sovietice se află tehnica cea mai înaintată din lume, care a avut rolul binecunoscut în zdrobirea maşinii de război hitleriste. Incomparabila tehnică sovietică a progresat şi progresează necontenit, într-o asemenea măsură încît nu şi-au putut ascunde neliniştea provocată de acest fapt nici cele mai infecte ziare reacţionare, cum este de pildă „New York Times". „Creşterea numărului de specialişti — scrie acest ziar — stă la baza unor evenimente neaşteptate din ultimii ani, cum ar fi, de pildă, rapiditatea cu care sovieticii au reuşit să fabrice bomba atomică şi bomba cu hidrogen şi să construiască bombardiere cu reacţie cu o mare rază de acţiune".

Alături de Uniunea Sovietică, cot la cot în lupta pentru apărarea păcii, în Asia ca şi în Europa, participă marea Chină, cel mai mare stat asiatic, cu peste 600 milioane de locuitori, cu imense rezerve materiale — wolfram, stibiu, cositor, şisturi combustibile, etc., rezerve în domeniul cărora ocupă primul loc pe scară mondială.

Din marea familie frăţească a popoarelor lagărului democraţiei şi socialismului fac parte R. P. Ungară — ţară care deţine primul loc în lume în ceea ce priveşte rezervele de bauxită; R. P. Polonă — ţara cea mai bogată în minereuri de zinc; R. P. Romînă — patria noastră, care, cu excepţia Uniunii Sovietice, ocupă primul loc între ţările Europei în ceea ce priveşte rezervele de petrol. Puternice prin rezervele umane şi resursele materiale de care dispun ţările lagărului democraţiei şi socialismului sînt totodată o forţă imensă politică, fiindcă sînt legate între ele printr-o prietenie strînsă, izvorîtă din identitatea ţelurilor, a luptei pe care o desfăşoară sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului, pentru socialism, pentru fericirea popoarelor.

Construindu-şi viitorul fericit, popoarele ţărilor lagărului democraţiei şi socialismului sînt ferm hotărîte să apere prin toate mijloacele libertăţile şi drepturile cucerite cu trudă şi jertfe. Nu există pe lume forţă în stare să readucă în robie oameni care au simţit din plin jugul exploatării burghezo-moşiereşti şi care, prin luptă grea, au ajuns să devină stăpîni ai propriilor lor destine. Pentru asemenea oameni, conştiinţa cauzei lor drepte constituie un izvor de forţă de neînchipuit, forţă capabilă să zdrobească, să nimicească pe oricine ar încerca să atenteze la libertatea şi independenţa patriei lor.

Această voinţă de neclintit este afirmată încă odată astăzi cu hotărîre în marile mitinguri şi adunări prin care oamenii muncii din ţările lagărului democraţiei şi socialismului proclamă adeziunea lor înflăcărată şi unanimă faţă de hotărîrile adoptate în cadrul conferinţei de la Moscova. „Propunerile simple şi clare ale guvernului sovietic şi ale guvernelor celorlalte ţări iubitoare de pace din Europa — a spus tov. Grehov, şef de brigadă la uzina „Stalin" din Baku — urmăresc întărirea păcii şi a securităţii generale. Iată de ce noi, oamenii sovietici, aprobăm întru totul măsurile elaborate la conferinţa de la Moscova. Prin munca noastră vom întări măreaţa cauză a păcii, pentru care luptă împreună cu noi toate popoarele iubitoare de pace, unindu-şi eforturile pentru a asigura securitatea lor. Oamenii muncii din Uniunea Sovietică şi din ţările de democraţie populară au încredere în forţele lor, sînt gata să dea o ripostă zdrobitoare oricui ar încerca să-i atace şi să tulbure viaţa paşnică a popoarelor lor".

Glasuri asemănătoare se înalţă din toate ţările marii familii frăţeşti a popoarelor iubitoare de pace. „Conferinţa de la Moscova a arătat că lagărul păcii este strîns unit şi monolit şi că el va şti să dea o ripostă zdrobitoare oricăror încercări de a săvîrşi o agresiune" — a declarat muncitorul polonez Blaszkiewicz, montor la şantierul naval din Gdansk. „Noi vrem pace şi ştim bine că nu e deajuns să rosteşti lozinci paşnice — a spus muncitorul cehoslovac Kravdik de la uzina metalurgică din Kladno. A sosit timpul cînd trebuie să întărim năzuinţele noastre spre pace prin acţiuni energice". Din oraşele şi satele Bulgariei, Ungariei, Albaniei şi R. D. Germane, într-o unanimitate deplină, toate categoriile sociale şi-au afirmat cu energie hotărîrea de a nu permite înfăptuirea planurilor criminale ale aţîţătorilor la război de a nu precupeţi nimic pentru întărirea capacităţii de apărare şi asigurare a securităţii ţărilor lor.

Aceasta este şi voinţa fermă a poporului nostru, liber şi stăpîn pe soarta sa. Exprimîndu-şi indignarea faţă de încercările cercurilor agresive din apus care urmăresc să reînvie militarismul german, duşmanul păcii şi libertăţii popoarelor europene, reprezentanţii tuturor păturilor sociale ale poporului romîn îşi afirmă totodată hotărîrea de a nu cruţa nici un efort în apărarea păcii şi securităţii patriei şi de a lua în acest scop toate măsurile prevăzute în Declaraţia guvernelor participante la conferinţa de la Moscova. „Noi am ridicat din ruină, în locul clădirilor distruse de bombardament, hale noi, moderne, unde lucrăm azi cazane, poduri şi alte produse necesare dezvoltării economiei ţării noastre — a spus maistrul strungar Ion Rădulescu de la uzinele metalurgice „Mao Ţze-dun" din Capitală — dar nu putem uita distrugerile pricinuite de războiul dezlănţuit de fascişti. De aceea, susţinem cu căldură Declaraţia adoptată la conferinţa de la Moscova. Aşa cum am ştiut să muncim uniţi pentru ca viaţa noastră şi a copiilor noştri să fie mereu mai bună, vom şti să ne apărăm dacă va fi nevoie".

Poporul nostru ştie că nu este singur în lupta sa. El face parte dintr-un lagăr uriaş, în fruntea căruia păşeşte invincibila Uniune Sovietică, spre care se îndreaptă privirile şi speranţa a sute de milioane de oameni din ţările capitaliste, coloniale şi dependente, dornici de-o viaţă civilizată, fără războaie şi fără suferinţe. Poporul nostru a întîmpinat cu satisfacţie Declaraţia conferinţei de la Moscova, în care se arată că statele participante nu se vor lăsa surprinse de evoluţia evenimentelor, că, în cazul ratificării acordurilor nefaste de la Paris, ele sînt hotărîte să ia măsuri comune în domeniul organizării forţelor armate şi a comandamentelor lor, precum şi alte măsuri necesare pentru întărirea capacităţii lor de apărare, pentru apărarea muncii lor paşnice.

Un element, o latură a acestei forţe uriaşe pe care o reprezintă lagărul păcii este şi forţa sa juridică, conştiinţa sa juridică, bazată pe toate acordurile şi tratatele încheiate în decursul celui de al doilea război mondial şi după terminarea lui, pentru a înlătura renaşterea militarismului german şi reconstituirea wehrmachtului hitlerist.

Ca expresie juridică a intereselor mari ale popoarelor noastre şi ale celor ce s-au găsit în acelaşi front de luptă contra hitlerismului tratatele nu pot fi nesocotite aşa de uşuratic, americăneşte, cum fac guvernele Franţei şi Angliei. Principiile mari ale dreptului internaţional nu pot fi anulate prin majorităţi mecanice ale sateliţilor înfeudaţi unchiului Sam pentru dolari.

Conştiinţa juridică a popoarelor noastre cere respectarea angajamentelor solemne la a căror temelie stă libertatea, independenţa, suveranitatea lor.

Hotărîrile conferinţei de la Moscova, precum şi aprobarea lor unanimă de către toate popoarele lagărului democraţiei şi socialismului, trebuie să constituie un sever avertisment pentru maniacii războiului.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.